



**PREDLOG**  
**EVA 2019-2430-0043**  
**PRVA OBRAVNAVA**

**ZAKON**

**O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU**

**I. UVOD**

**1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA**

Sedanji Zakon o prevozih v cestnem prometu je bil sprejet leta 2006, doživel pa je tudi že nekaj sprememb, in sicer v letih 2008, 2010, 2011, 2012, 2013 in 2015 (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 - popr., 123/08, 28/10, 49/11, 40/12 - ZUJF, 57/12, 39/13, 92/15, v nadaljnjem besedilu: ZPCP-2). S predlagano spremembo se urejata dve pomembni področji voznikovih kvalifikacij - prenos evropskega pravnega reda v slovensko zakonodajo in področje javnega potniškega prometa.

Veljavni zakon pogojev za pridobitev licence EU posebej ne ureja, saj pridobitev licence EU za prevoz blaga ali potnikov v celoti ureja Uredba (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih glede pogojev za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika in o razveljavitvi Direktive Sveta 96/26/ES (UL L št. 300 z dne 14.11.2009, str. 51; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1071/2009/ES ). Če pa država članica želi v primerih, ko uredba to dovoljuje, določene pogoje zaostri, oziroma urediti drugače, pa je treba to urediti v zakonodaji te države. Zato se predlaga zaostritev pogojev za upravljavca prevozov v zakonu.

Področje temeljnih kvalifikacij voznikov veljavni zakon ureja v skladu z Direktivo 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L št. 226 z dne 10.9.2003, str. 4; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/59/ES). Tako je to področje urejeno enako kot v drugih državah EU in sicer morajo poklicni vozniki vseh vrst C in D kategorij najprej pridobiti temeljno kvalifikacijo voznika, ki jim velja 5 let. Za podaljšanje kvalifikacije morajo opraviti vsaj 35 urno usposabljanje vsakih 5 let. Kot dokaz veljavne kvalifikacije se vozniku vpiše koda 95 v vozniško dovoljenje ali izkaznico o vozniških kvalifikacijah, poleg kode pa se navede njena veljavnost. Glede pridobivanja kvalifikacij direktiva 2003/59/ES predvideva, da država članica izbere med sistemom, ki zajema obvezno izobraževanje, to traja 280 ur, in preizkus znanja na koncu tečaja ali pa samo preizkus znanja, kjer je usposabljanje pred izpitom neobvezno, izpit pa zajema tako praktični kot teoretični del. Republika Slovenija je izbrala enostavnejši način pridobitve kvalifikacije samo s preizkusom znanja. Potem je veljavni zakon iz leta 2006 omogočal tudi t.i. pospešeno pridobivanje kvalifikacij voznika, za katerega pa se je pozneje izkazalo, da bi služil svojemu namenu le, če bi v Sloveniji izbrali sistem z obveznim tečajem 280 ur. Pospešeno pridobivanje kvalifikacij ravno tako predvideva tečaj, vendar ta traja 140 ur, kar je dejansko manj od 280 ur. Tudi v primeru pospešenega pridobivanja kvalifikacij mora kandidat na koncu opraviti preizkus znanja. V praksi se sistem pospešenega pridobivanja kvalifikacij ne izvaja oziroma ne uporablja saj je zamudnejši od sistema z izpitom. Na začetku pridobivanja kvalifikacij v letu 2009 je bil

izveden en poskus izvajanja pospešenega pridobivanja kvalifikacij, ki pa ni trajal dolgo, saj je bil za kandidate preveč dolgotrajen in zapleten. Ravno tako je bil zapleten tudi nadzor takšnih tečajev. Zadnjih 9 let se tak način ne uporablja več in ni potrebe, da bi bil urejen v zakonu. Direktiva 2003/59/ES namreč določa, da se države članice lahko odločijo, da imajo tudi tak vzporedni sistem, če bi imeli sitem pridobivanja kvalifikacij z obveznim 280 urnim tečajem, kar pa ni obvezno. Dejansko v praksi te zakonske določbe povzročajo zmedo in nerazumevanje med uporabniki.

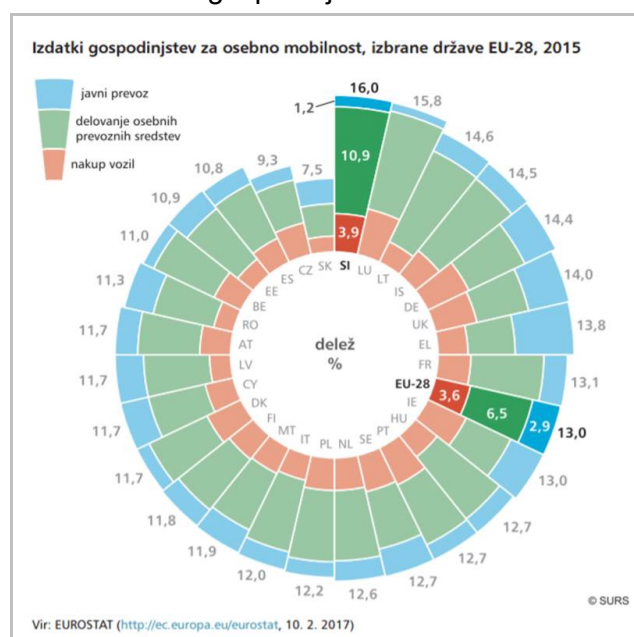
Redno usposabljanje voznikov se izvaja za voznike, ki že imajo pridobljeno temeljno kvalifikacijo. Vpisana koda 95 namreč velja največ 5 let in vozniki morajo za podaljšanje veljavnosti kode 95 opraviti redno usposabljanje, ki traja najmanj 35 ur. Veljavni zakon določa okvirno vsebino in namen usposabljanj. Natančnejša vsebina in način izvajanja usposabljanj bosta predpisana s podzakonskim predpisom. Ko voznik pridobi temeljno kvalifikacijo ali ko opravi redno usposabljanje, se mu vpiše t.i. koda 95 v vozniško dovoljenje ali izkaznico o vozniških kvalifikacijah.

Že od začetka izvajanja sistema temeljnih kvalifikacij so predvidene izjeme, pri katerih vozniku ni treba pridobiti kvalifikacije. Gre predvsem za nekomercialne prevoze v različnih oblikah. Največji del pri tem zasedajo prevozi za lastne potrebe in skupine prevozov, kjer vozila uporabljajo državni organi ali organizacije civilne zaščite, reševanja ipd. Predvidena je tudi manjša skupina izjem, kot je npr. vožnja vozila v avtošoli, na servisu in prevoz poškodovanih vozil.

Glede ureditve upravljavca prevoza v podjetju (bivša odgovorna oseba za prevoze) uredba 1071/2009/ES predvideva, da je upravljavec lahko hkrati v več podjetjih. Obenem pa zahteva, da upravljavec dela v podjetjih, ki skupno nimajo več kot 50 vozil. S predlagano spremembo se v skladu z možnostmi, ki jih dopušča zadevna uredba, določila glede upravljavca zaostrujejo in sicer tako, da je oseba lahko upravljavec prevozov samo v enem podjetju in tam mora biti tudi zaposlena. Izjema glede zaposlitve velja samo za več kot 25% lastnika podjetja.

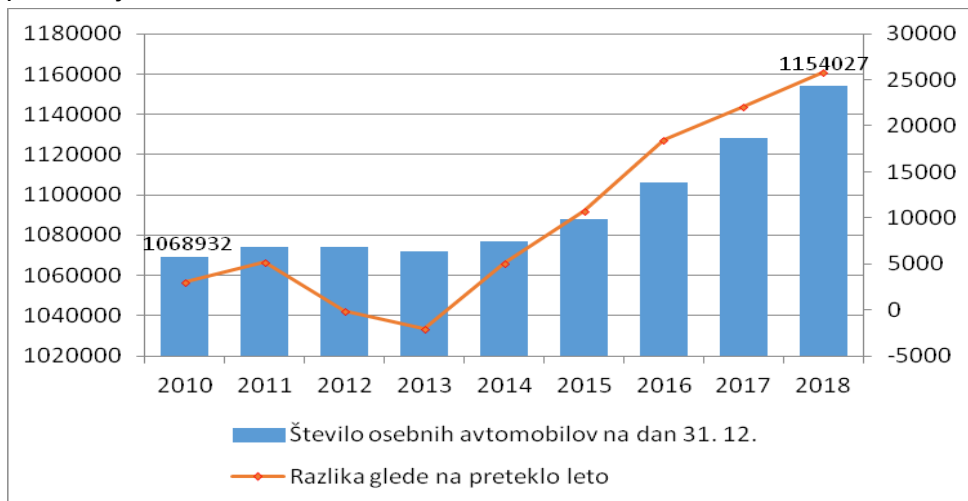
Problematika javnega potniškega prometa je zelo aktualna in zahteva čim prejšnje in učinkovite ukrepe na ravni države in občin. Dejstvo, da je Slovenija na prvem mestu po deležu sredstev družinskih proračunov, namenjenih za osebno mobilnost, terja pozornost. Izboljšanje ponudbe javnega potniškega prometa je pomembno tudi za doseganje ciljev okoljske in podnebne politike na področju prometa.

Slika 1: Izdatki gospodinjstev za osebno mobilnost (vir: EUROSTAT)



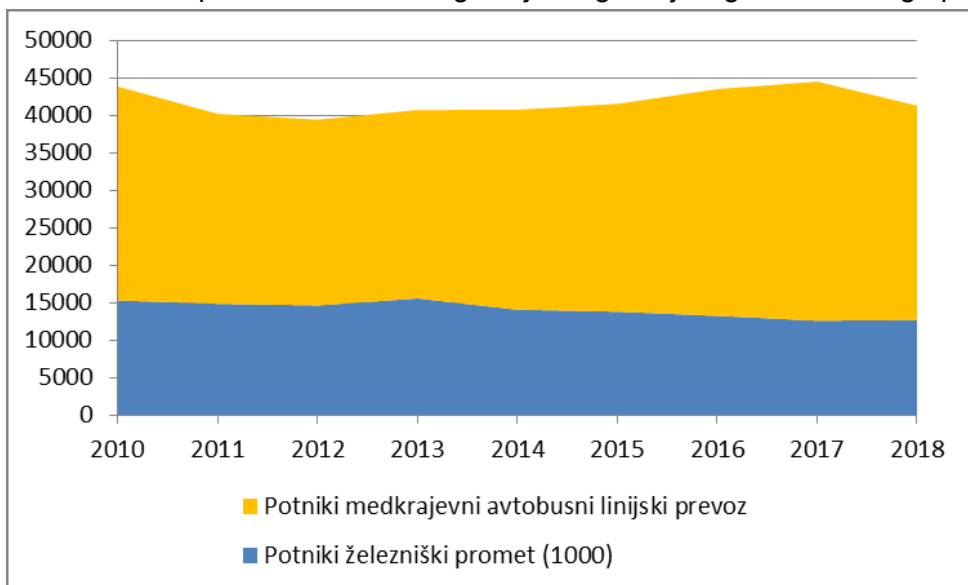
Slovenija je namreč v zadnjih letih v stopnji motorizacije dohitela in celo prehitela številne zahodnoevropske države. Število osebnih avtomobilov se iz leta v letu povečuje. V letu 2018 je bilo v Sloveniji 1.154.027 osebnih avtomobilov. Prvič je bilo registriranih 108.349 osebnih avtomobilov, kar je najvišje število v vseh letih. Od leta 1992 se je število osebnih avtomobilov praktično podvojilo (število registriranih osebnih avtomobilov se je od leta 1992 do leta 2018 povečalo za 89,8%). V letih gospodarske krize (2012 in 2013) se je število registriranih osebnih avtomobilov zmanjšalo, od 2015 pa se njihovo število spet povečuje in hkrati se zmanjšuje tudi število potnikov javnega potniškega prometa.

Slika 2 Število registriranih osebnih avtomobilov v Republiki Sloveniji in število letnega povečanja



Vir: SURS

Slika 3 Število potnikov železniškega in javnega linijskega avtobusnega prevoza potnikov



Vir: SURS

Z uvedbo subvencioniranih vozovnic za dijake in študente se je v Sloveniji od leta 2012 do 2017 število potnikov javnega potniškega prometa povečevalo za 5 do 6 odstotkov letno. Leta 2018 pa se je skupno število potnikov ponovno zmanjšalo, predvsem zaradi

zmanjšanja števila potovanj študentov. Padec števila potnikov je povezan s povečanjem števila registriranih osebnih avtomobilov. Zakon daje pravno podlago za uvedbo vseh produktov enotne vozovnice. Ustvarjena bo podlaga za nadaljnji razvoj in izboljšave v javnem potniškem prometu, saj se bodo dejavnosti nadaljevale tudi po koncu projekta integracije.

## **2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA**

### **2.1 Cilji**

Glavni cilj zakona na področju temeljnih kvalifikacij voznikov je implementacija Direktive 2018/645/ES o spremembi Direktive 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov in Direktive 2006/126/ES o vozniških dovoljenjih (UL L št. 112 z dne 2.5.2018, str. 29). Cilj, ki ni povezan z implementacijo navedene direktive pa je črtanje sistema pospešenega pridobivanja kvalifikacij, ki se v praksi ne izvaja in v sistemu, ki se izvaja v Republiki Sloveniji tudi ni smiseln.

Na področju licenc za prevoze je cilj zaostri pogoje za upravljavca prevozov v podjetju in dati pooblastilo ministru, pristojnemu za promet, da določi kriterije ustreznih prostorov prevoznika, ki jih zahteva uredba 1071/2009/ES. Na tem področju je cilj določiti minimalne poslovne prostore, ki bi tudi preprečevali nadaljnji razmah t.i. »nabiralnik« podjetij, ki posle podjetja vodijo z drugih naslovov, pogosto tudi iz drugih držav. V Republiki Sloveniji pa imajo samo formalni sedež in poštni nabiralnik, v določenih primerih pa tudi tega ne. S tem bi se vsaj delno omejila nelojalna konkurenca, ki jo takšna podjetja povzročajo.

Na področju javnega potniškega prometa je cilj omogočiti uvedbo vseh produktov enotne vozovnice in z namensko postavko enotne vozovnice omogočiti prodajo vozovnic v imenu in za račun upravljavca. Enotna vozovnica je ob prodaji dejansko izkazni dokument, ki ga lahko prodaja katerokoli prodajno mesto v sistemu enotne vozovnice, ki šele z validacijo postane vozovnica v skladu z zakonoma, ki urejata prevozne pogodbe v avtobusnem in železniškem prevozu potnikov.

### **2.2 Načela**

Glede sprememb povezanih z licenco EU je glavno načelo omejitev nelojalne konkurence.

Glede na zastavljene cilje v zvezi z upravljanjem javnega potniškega prometa je bilo pri pripravi predloga zakona upoštevano predvsem načelo gospodarnosti in učinkovitosti delovanja gospodarske javne službe upravljanja javnega potniškega prometa in v povezavi z njim, tudi celotnega sistema javnega potniškega prometa.

### **2.3 Poglavitne rešitve**

Na področju temeljnih kvalifikacij voznikov se s tem predlogom zakona v slovenski pravni red prenaša Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2018/645/ES o spremembi Direktive 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov in Direktive 2006/126/ES o vozniških

dovoljenjih. Spremembe bistveno ne spreminjajo koncepta pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja voznikov. Dodane so nekatere izjeme, za katere ni treba pridobiti temeljne kvalifikacije, nekatere že obstoječe izjeme pa so jasneje opredeljene. Sprememba Direktive 2003/59/ES omogoča, da vozniki tretjih držav dokazujejo kvalifikacijo tudi, če imajo kodo 95 vpisano v potrdilo za voznike nedržavljanke EU (potrdilo o zaposlitvi) v skladu z Uredbo 1072/2009/ES.

Ker se v praksi ne izvaja, se predlaga črtanje pospešenega pridobivanja kvalifikacij, saj je tak sistem dejansko za voznike daljši in bolj zamuden od sistema z izpitom, ki se v praksi edini izvaja. Ker gre tako za zakonske določbe, ki se v praksi ne izvajajo, se predlaga ohranitev sistema pridobitve kvalifikacije z izpitom. Pri ostalih spremembah gre za uskladitev pojmov z direktivami EU in sicer na področju navedb kategorij vozniškega dovoljenja in običajnega prebivališča. Nekoliko jasneje in obširneje se s spremembami določa tudi vsebina rednega usposabljanja voznikov.

V skladu s prej navedeno direktivo je predvidena tudi mednarodna izmenjava podatkov o kvalifikacijah voznikov, ki bo omogočala lažje medsebojno priznavanje izdanih spričeval, če se bodo države o tem dogovorile.

Na področju licenc predlog zakona zastruje pogoje glede upravljavca prevozov, določenega v Uredbi št. 1071/2009/ES. Po veljavni uredbi EU je lahko oseba upravljavec prevozov v več podjetjih. Če pa je določena namesto upravljavca prevozov in svoje delo izvaja na podlagi pogodbe s podjetjem (pogodbeni oziroma zunanji upravljavec), pa to osebo uredba omejuje, da je lahko namesto upravljavca prevozov v največ štirih podjetjih, ki skupno nimajo več kot 50 vozil. S predlagano spremembo se v skladu z možnostmi, ki jih dopušča uredba EU, določila glede upravljavca zastrujejo in sicer tako, da je oseba lahko upravljavec prevozov samo v enem podjetju in tam mora biti tudi zaposlena. Izjema glede zahteve po zaposlitvi v podjetju velja za vsaj 25% lastnika podjetja. Če je oseba t.i. zunanji upravljavec (po pogodbi), ravno tako lahko naloge upravljavca prevozov izvaja največ v enem podjetju. Predpogoj za to pa je, da ni že upravljavec ali zunanji upravljavec v kakšnem drugem podjetju.

Na področju javnega potniškega prometa se določajo namenska sredstva enotne vozovnice. Enotno vozovnico lahko potnik kupi na kateremkoli prodajnem mestu v sistemu enotne vozovnice in ob nakupu vozovnice se ne ve, s katerim prevoznim sredstvom in katerim izvajalcem se bo dejansko peljal. Ker lahko potovanje opravi s kombinacijo več vrst prevoza (vlak, avtobus in mestni promet) se voznina po opravljenem prevozu deli med izvajalci, prihodki od prodaje pa so do izvedbe poravnave namenski prihodki Proračuna Republike Slovenije za enotno vozovnico. Namenska sredstva se lahko namenijo za plačilo prevozov. Za uvedbo vseh produktov enotne vozovnice se dopolnjujejo tudi področja vodenja evidenc. Določa se, da so sredstva iz prodaje vozovnic, subvencij lokalnih skupnosti in drugih subjektov za javni linijski prevoz potnikov in sredstva iz drugih virov, namenska sredstva enotne vozovnice proračuna Republike Slovenije. S takšno ureditvijo se zagotavlja preglednost razpolaganja z vsemi sredstvi za namene JPP in optimalno upravljanje sistema.

Uvajajo se nove evidence za imenske enotne vozovnice, evidence za osebe, ki izvajajo naloge v sistemu integriranega javnega potniškega prometa in evidence skupin uporabnikov, ki imajo zaradi svojega statusa posebne ugodnosti ali brezplačne vozovnice (npr. kategorizirani športniki, težko in težje gibalno ovirani študenti, upokojenci).

Težje in težko gibalno oviranim študentom se zagotavlja brezplačni prevoz oziroma

brezplačen prilagojen prevoz. V tem zakonu se tako na enem mestu urejajo pravice študentov invalidov, ki doslej niso bile javno določene. Poleg tega se ureja tudi možnost zagotavljanja prevoza upravičencem, ki se izobražujejo v zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami in nimajo pravice do prilagojenega prevoza težje ali težko gibalno oviranih oseb, ne morejo pa uporabljati javnega prevoza. V teh primerih se uvaja izjema, da se lahko za dijake, ki jim ne pripada pravice do brezplačnega prevoza, organizira posebni linijski prevoz in lahko dobijo subvencionirano vozovnico tudi za to vrsto prevoza.

Na področju javnega prevoza potnikov se dijakom in študentom, ki imajo pravico do subvencionirane vozovnice in status kategoriziranega športnika, daje dodatna pravica, da uporabljajo subvencionirano vozovnico tudi do kraja vadbe.

Predlog zakona daje podlago, da se podaljšajo obstoječa koncesijska razmerja do 2. decembra 2021 in se s tem daje možnost, da se v tem času izpelje javni razpis za podelitev koncesij ali sklenitev prevoznih pogodb. Slovenija je 1. decembra 2007, z odločbami, podelila koncesije za izvajanje gospodarske javne službe prevoznikom, ki so izvajali linijske avtobusne prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu v prometnem letu 2004. Na podlagi izdanih odločb so bile 25.12. 2007 sklenjene koncesijske pogodbe. Pogodbe so bile v tem času večkrat podaljšane (nazadnje za obdobje od 1.1. 2016 do 2. 12. 2019). Peti odstavek 5. člena uredbe 1370/2007/ES dopušča možnost, da se v primeru prekinitve ali tveganja za prekinitve izvajanja storitev podaljšajo obstoječe pogodbe za največ dve leti. Na sestanku s predstavniki Evropske komisije je bilo stališče EK, da so razlogi, zakaj Slovenija še ni izvedla razpisa za podelitev koncesij, sprejemljivi. V državah, ki so intenzivno vlagale v razvoj sistema in izvedli integracije kot je primer v Sloveniji, EK ne bo sprožila postopkov. Po njihovem mnenju je določilo uredbe o nujnem podaljšanju sklenjenih pogodb v skladu s petim odstavkom 5. člena namenjeno ravno za take primere, da ne bi prišlo do prekinitve izvajanja javne službe linijskih prevozov potnikov.

V skladu z Uredbo 1370/2007/ES je bil 12. 3. 2010 objavljen razpis za podelitev koncesij, ki je temeljil na šestih koncesijskih območjih in izključnih pravicah prevoznikov na koncesijskem območju z režimi zaprtih vrat (prevoznik, ki bi vozil preko območja druge koncesije bi se smel ustaviti na pomembnih avtobusnih postajališčih, da odda potnike, ne bi pa smel sprejemati potnikov iz drugega koncesijskega območja). Rok za predložitev ponudb je bil 10. 5. 2010. Na javnem odpiranju 10. 5. 2010 je bil izražen sum o kartelnem dogovoru, na podlagi katerega je bila na Agencijo za varstvo konkurence (v nadaljevanju AVK) vložena prijava o sumu kartelnega dogovora. AVK je sprejel odločitev o kartelnem dogovoru 30. 9. 2013, njegova odločitev pa je s pravnomočno sodbo potrdilo Upravno sodišče 19. 6. 2018. Prevoznikom, ki so bili del kartelnega dogovora, je AVK v prekrškovnem postopku izrekel globe.

V tem obdobju je Ministrstvo za infrastrukturo začelo postopek integracije javnega potniškega prometa z izvajanjem projekta Uvedba integriranega javnega potniškega prometa v Republiki Slovenije, ki je postavljen na tehnični integraciji sistemov in vsebinski integraciji vseh vrst prometa (javni linijski avtobusni prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, prevoz potnikov v notranjem železniškem prometu, mestni promet), kar je popolnoma drugačen pristop, kot je bil predviden v sistemu podelitve koncesij. Projekt je bil izveden 30. 11. 2016 tako, da so bile v sistem vključene vse subvencionirane vozovnice dijakov in študentov. Za to skupino potnikov, ki predstavlja 65 odstotkov potnikov v javnem linijskem avtobusnem prevozu potnikov je bila izvedena integracija sistemov (enotna vozovnica za železniški in avtobusni prevoz) z uvedbo kombinirane vozovnice za mestni prevoz. Velika vlaganja v enoten sistem integriranega javnega potniškega prometa in postopki AVK, sta bila glavna razloga, da se v tem času ni pripravil nov razpis za podelitev

koncesij ali sklenitev prevoznih pogodb.

Predlog zakona ima tudi nekatere uskladitve z drugimi predpisi npr. z Zakonom o meroslovju (glede pristojnih organov za nadzor).

Predlog je usklajen z zakonodajo s področja prevozov in evropskim pravnim redom.

### **3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA**

Predlog zakona ima finančne posledice na področju subvencioniranih prevozov. Nova zakonska rešitev zagotavlja dijakom in študentom, ki so kategorizirani športniki, registrirani pri Olimpijskem komiteju Slovenije, pravico do nakupa subvencionirane vozovnice tudi od kraja bivanja do kraja vadbe. V Sloveniji je trenutno 6500 registriranih kategoriziranih športnikov. Ocenjuje se, da bi jih 4500 lahko uveljavilo to pravico. Za upravičence se v večini primerov plačilo za subvencionirano vozovnico ne bo spremenilo, ker so razredi oddaljenosti, na podlagi katerih se izračunava plačilo za subvencionirano vozovnico, razmeroma veliki (1. razred do 60 km, 2. razred od 60 do 90 km, 3. razred nad 90 km). Spremenil pa se bo delež, ki ga za izvajanje subvencioniranih prevozov dobijo prevozniki. V 1. razredu oddaljenosti (do 60 km) se bo subvencija, ki je razlika med polno ceno vozovnice in plačilom upravičenca, za vsakih 5 km podaljšanja skupne razdalje povečala v povprečju za 11,6 evra. Ocenjuje se, da se bo za 3000 upravičencev vožnja podaljšala za 5 kilometrov. Subvencije za prevoznike, ki bodo opravili te vožnje, se bodo povečale za 34.800 evrov mesečno, oziroma 348.000 evrov letno. Za 1000 upravičencev se ocenjuje, da se bo razdalja potovanja povečala za 10 kilometrov, kar pomeni dodatno 11.600 evrov mesečno oziroma 116.000 evrov letno. Skupaj bo uvedba dodatne pravice za registrirane kategorizirane športnike povečala obveznosti za 464.000 evrov letno.

Za izvajanje brezplačnih prilagojenih prevozov študentov, ki so težje ali težko gibalno ovirani, doslej ni bilo ustrezne pravne podlage. Prevoze sta izvajali društva študentov invalidov, in sicer v mestih, kjer so univerzitetna središča, in v njihovi neposredni okolici. Za študente, ki bi želeli imeti brezplačni prevoz iz drugih krajev, pa te možnosti ni bilo. Zakon ohranja možnost uporabe javnega prevoza, kjer je to primerno, financiranje prilagojenih prevozov, ki jih izvajajo različni subjekti, in možnost povrnitve stroškov kilometrine, če bi si upravičenec zagotovil svoj prevoz. Ocenjuje se, da bo pravico do različnih oblik brezplačnega prilagojenega prevoza izkoristilo 200 upravičencev. Ocena je, da bodo skupni stroški zagotavljanja brezplačnih prevozov, v katerih so upoštewane brezplačne vozovnice za javni prevoz v mestih, 317.400 evrov letno. S predlagano spremembo se bodo tako vsi prevozi študentov zagotavljali v okviru ministrstva, pristojnega za promet. Doslej pristojnost za zagotavljanje brezplačnih prevozov študentov invalidov z javnim potniškim prometom in brezplačnih prilagojenih prevozov ni bila jasno določena. Sredstva za izvajanje prevozov študentov invalidov se zagotavljajo v okviru proračunske postavke 978 610, ker so zagotovljena sredstva za izvajanje subvencioniranih prevozov dijakov in študentov in sredstva za plačilo nadomestil izvajalcem, za izvajanje GJS JPP.

V obstoječem sistemu se storitve JPP zagotavljajo kot obvezne ali izbirne gospodarske javne službe (GJS), pristojnost njihovega zagotavljanja pa je deljena med državo in lokalne skupnosti. Država kot obvezno gospodarsko javno službo zagotavlja železniški JPP in javni medkrajevni linijski prevoz potnikov v cestnem promet. Opravljanje teh storitev izvaja skupno 27 prevoznikov, od tega prevoz potnikov v železniškem promet izvaja le en prevoznik, 26 prevoznikov pa na podlagi sklenjenih koncesijskih pogodb izvaja javni medkrajevni linijski avtobusni prevoz potnikov v cestnem promet. Več kot polovico

prevoznikov koncesionarjev je mogoče opredeliti kot manjše prevoznike, ki glede na veljavni vozni red opravljajo do 20.000 registriranih kilometrov prevozov. Pet prevoznikov koncesionarjev je mogoče opredeliti kot srednje velike prevoznike, ki mesečno opravijo od 40.000 do 70.000 registriranih kilometrov. Deset odstotkov prevoznikov je mogoče opredeliti kot večje prevoznike, ki mesečno opravijo nad 100.000 registriranih kilometrov prevoza. Sprememba zakona omogoča, da se javna služba izvaja tudi s sklenitvijo prevoznih pogodb, ki so v določenem času, ko se v sistemu uvajajo velike spremembe v tarifni politiki in obsegu javne službe, najprimernejša oblika.

Zagotavljanje javnega mestnega linijskega prevoza potnikov v cestnem prometu je v pristojnosti mestnih občin in le pri linijskem prevozu v mestnih občinah z več kot 100.000 prebivalci (mestni občini Ljubljana in Maribor) se prevozne storitve zagotavljajo kot obvezna GJS, pri ostalih pa kot izbirna GJS. Javni mestni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu je vzpostavljen v skupno štirinajstih občinah, prevozne storitve v tem prometu pa izvajata dve javni podjetji, ki sta vzpostavljeni v mestnih občinah Ljubljana in Maribor, ter šest zasebnih prevoznikov, ki opravljajo prevozne storitve na podlagi sklenjenih koncesijskih pogodb. V treh mestnih občinah (Nova Gorica, Postojna in Velenje) je mestni avtobusni promet vzpostavljen kot brezplačni prevoz. V okviru mestnega prometa se zagotavljajo tudi linije, ki potekajo izven občin izvora, od tega je ena mednarodna mestna linija (Nova Gorica – Gorica). Vključevanje mestnega prevoza v sistem enotne vozovnice je nujno z vidika potnika, da se zagotovi skupna ponudba prevozov, ki zagotavljajo optimalno uporabo vseh vrst prevoza in voznih sredstev v sistemu enotne vozovnice. Vključitev mestnega prometa v sistem subvencioniranih vozovnic, je predvidena kot pravilo, pod pogojem, da organ JPP in upravljavec mestnega prevoza skleneta pogodbo o medsebojnem sodelovanju.

Namenska sredstva enotne vozovnice so prihodki iz prodaje vozovnic in niso dodatna obremenitev proračuna Republike Slovenije. Po podatkih iz leta 2018 so prevozniki iz prodaje vozovnic ustvarili 25.000.000 evrov prihodkov. Namenska sredstva bodo namenjena za poravnave med prevozniki, ki izvajajo prevoze v sistemu enotne vozovnice.

Spremembe zakona na področju temeljnih kvalifikacij voznikov ne bodo imele finančnih posledic na proračun Republike Slovenije.

Spremembe zakona ne bodo imele finančnih posledic na druga javno finančna sredstva.

#### **4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET**

- Sredstva so načrtovana v predlogu državnega proračuna na naslednji proračunski postavki (z navedbo programov/ukrepov/projektov v letih 2020 in 2021):

Ukrep: 2415-11-0003 Izvajanje GJS prevoz potnikov  
Proračunska postavka 978610, Gospodarska javna služba v linijskem prometu

#### **5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE**



## 5.1 Pregled vrste koncesijskih pogodb v evropskem prostoru

V literaturi »Van de Velde Didier, Beck Arne, Van Elburg Coen, Terschueren Kai-Henning, Contracting in Urban public Transport, Submitted to EC - DG TREN, Amsterdam, 2008« je izdelana preglednica petintridesetih primerov različnih pogodb na področju JPP. Podani so najbolj reprezentativni primeri pogodb, ki se lahko razdelijo v naslednje skupine:

- pogodbe o določanju obveznosti izvajanja storitev z javnim izvajalcem (javnim podjetjem)<sup>1</sup>,
- linijske pogodbe s centralnim načrtovanjem, na podlagi konkurenčnih javnih razpisov<sup>2</sup>,
- linijske pogodbe na podlagi konkurenčnih javnih razpisov podelitve pooblastil<sup>3</sup>,
- mrežne upravljavske pogodbe na podlagi konkurenčnih javnih razpisov<sup>4</sup>,
- mrežne pogodbe na podlagi javnih razpisov, ki temeljijo na principih funkcionalnosti<sup>5</sup>,
- zasebne koncesije, ki vključujejo infrastrukturo<sup>6</sup>,
- prost vstop s sklenitvijo partnerstva o zagotavljanju kakovosti<sup>7</sup> in
- izvajanje nekomercialnih (nerentabilnih) linij na osnovi konkurenčnih razpisov istočasno s komercialnimi, ki se izvajajo na dereguliranem trgu<sup>8</sup>
- dereguliran režim (iniciativa na prostem trgu v povezavi s pogodbenim razmerjem).

V spodnji preglednici so prikazane različne oblike pogodb v posameznih evropskih državah. Glede na organizacijo izvajanja JPP pa ločimo:

- izvajanje notranjega izvajalca oziroma "in house provider",
- organizacijo na osnovi mrežnih pogodb, pridobljenih na javnem razpisu,
- organizacijo na osnovi linijskih pogodb, pridobljenih na javnem razpisu,

<b>Oblika dodeljevanja pogodbe</b>	<b>Država</b>	<b>Način dodelitve: 1 direktna 2 konkurenčni razpis</b>	<b>"Tveganje" izvajalca glede na: 1 stroške 2 prihodke 3 ostale iniciative</b>
1) Direktna dodelitev izvajalcu s konkurenčnimi pogoji	NL	1, 2	1, 2, 3
2) Direktna dodelitev izvajalcu	BE, HU, ES, CZ	1	1, 2
3) Direktna dodelitev izvajalcu brez ekskluzivnosti	PL	1	1, 3
4) Mrežna upravljavska pogodba na osnovi razpisa	FI	2	1, 2, 3
5) Linijska pogodba z iniciativo na osnovi razpisa	IE	2	1, 3

<sup>1</sup> Public service obligation contracts with public operators (self - production or in house operator)

<sup>2</sup> Competitively tendered route contracts with central planning of the services

<sup>3</sup> Competitively tendered authorisations for route contracts

<sup>4</sup> Competitively tendered network management contracts

<sup>5</sup> Functional tendering of network contracts

<sup>6</sup> Private concessions including infrastructure

<sup>7</sup> Open entry regimes with additional quality partnership

<sup>8</sup> Supply of non- commercial routes by competitive tendering in addition to a commercially viable deregulated market

6) Mrežna pogodba z elementi funkcionalnosti na osnovi razpisa	DE, NL	2	1, 3
7) Linijska pogodba v paketih na osnovi razpisa	DE	2	1, 3
8) Pooblastilo na podlagi razpisa po iniciativi trga	DE	2	1, 2
9) Mrežna pogodba z zelo visoko iniciativo na osnovi razpisa	N	2	1, 2, 3
10) Mrežna pogodba z dodatno iniciativo na osnovi razpisa	SE	2	1, 3
11) Direktna dodelitev novo organiziranemu javnemu operaterju	AT	1	1
12) Partnerstvo po načelu zagotavljanja kvalitete na prostem trgu	UK	-	1, 2
13) Bruto linijske pogodbe na osnovi razpisa	UK	2	1, 3
14) Bruto linijske pogodbe z iniciativo	UK	2	1, 3
15) Pogodbe na osnovi razpisa nekomercialnih linij na prostem trgu	UK	2	1, 2
16) Direktna dodelitev in delni razpis	IT	1	1, 2, 3
17) Neto mrežna pogodba na osnovi razpisa	ES, SE, IT	2	1, 2, 3
18) Mrežna pogodba na osnovi razpisa	IT	2	1, 2
19) Linijska pogodba na osnovi razpisa	PL	2	1

V primeru linijskih pogodb<sup>9</sup> se uporabljajo razpisi po principu "bruto pogodb".<sup>10</sup> Ključno pri tem je, da država postavi upravljavca JPP, ki mora organizirati znotraj sebe celotno načrtovanje. V praksi so v večini primerov v evropskih državah izvedli reorganizacijo javnih regionalnih transportnih podjetij in jih ločili v upravljavski in izvajalski del. Upravljavski del se je organizacijsko preoblikoval v "upravljavca", ki potem organizira in pripravlja razpise za izvajanje teh storitev.

Linijske pogodbe lahko pomenijo običajne "voznoredne pogodbe" do kompleksnih pogodb, ki vključujejo različne oblike iniciativ. Še posebej je značilna iniciativa glede dviga kakovosti izvajanja storitev.

<sup>9</sup> Route contracting

<sup>10</sup> Gross-cost contracting

V primeru mrežnih pogodb<sup>11</sup> je organizacijska oblika kompleksnejša v primerjavi z linijskimi pogodbami. Običajno upravljavec določi standarde storitev. Za to organizacijsko obliko je značilen francoski model, uporablja pa se tudi pri sistemu "franšiz" v Veliki Britaniji. V večini primerov nosi izvajalec tako tveganja izvajanja storitev (stroški), in tudi tveganja glede prihodkov, vedno bolj pa se uveljavlja tudi tveganje glede iniciative.

## **5.2 Pregled normativne ureditve javnega potniškega prometa in temeljnih kvalifikacij**

### **Nizozemska**

Z Zakonom o potniškem prometu (Wet Personenvervoer 2000) Nizozemska ureja pravno podlago in okvir javnega avtobusnega, tramvajskega, železniškega in podzemnega potniškega prometa, in sicer na podlagi koncesij in po javnem naročniškem sistemu. Zakon razmejuje naloge in pristojnosti med Vlado (ministrstvi) in regionalnimi oblastmi po sistemu regulirane konkurence. Iz tega zakona je izveden poseben železniški zakon (Railways Act), s katerim Nizozemska ureja ločitev železniške infrastrukture od izvajanja prevoznih storitev na tej infrastrukturi, upravljanje z infrastrukturo in dodeljevanje pravic do izvajanja javnega prevoza na infrastrukturi. Z reformo je uvedla dve temeljni ravni urejanja storitev javnega potniškega prometa, in sicer nacionalno in regionalno.

Nacionalna raven javnega potniškega prometa zajema glavne železniške proge in linije, na katerih je Ministrstvo za transport podelilo javno storitev po izvedenem javnem razpisu domačemu izvajalcu koncesijo za opravljanje storitev potniškega prometa za dobo 10 let. Na nacionalnem nivoju je participacija uporabnikov vzpostavljena z Nacionalnim interesnim forumom uporabnikov javnih potniških storitev (LOCOV - Landelijk overleg Consumentenbelangen Openbaar Vervoer), organiziranim tripartitno (predstavniki nacionalnega urada za varstvo potrošnikov, predstavniki operaterja Nederlandse Spoor (NS) in predstavniki Ministrstva). Forum sicer nima formalnih pristojnosti, vendar je pri vsaki pomembnejši spremembi, s katero se ureja železniško omrežje in izvajanje dejavnosti naj tem omrežju, obvezno posvetovalno telo.

Regionalni nivo javnega potniškega prometa zajema na Nizozemskem vse oblike javnega potniškega prometa: avtobusni, tramvajski, prevoze s podzemno železnico, regionalne železniške prevoze in druge oblike transporta. Enotno vozovnico je Nizozemska uvedla leta 2002. Koncesija za izvajanje javnega potniškega prometa se podeli na podlagi javnega razpisa, mogoče jo je podeliti tudi neposredno.

Za razliko od številnih drugih evropskih držav nadomestila za izvajanje javnega potniškega prometa prevoznikom na Nizozemskem zagotavlja država (vlada, ministrstva) z neposrednimi transferji. To je privedlo do pozitivnih makro in mikroekonomskih učinkov pri maksimiranju ponudbe in kakovosti storitev glede na obseg nadomestil iz proračuna, za razliko od skandinavskega modela, ki je izveden po sistemu minimiranja stroškov za vnaprej določeno raven zahtevnosti storitev.

Na področju temeljnih kvalifikacij je Nizozemska izbrala sistem samo s preizkusom brez obveznega tečaja. Redno usposabljanje skupaj traja 35 ur vsakih 5 let. Izvajajo ga pooblašteni izvajalci, ki jih pooblasti pristojni državni organ so pa to večinoma avtošole in druge izobraževalne ustanove usposobljene za ta namen.

### **Avstrija**

---

<sup>11</sup> Network contracting

Država nadzoruje izvajanje javnega potniškega prometa v posameznih deželah (monitoring).

Dežele in lokalne skupnosti so zadolžene za načrtovanje izvajanja javnega potniškega prometa v skladu s potrebami prebivalstva po javnem potniškem prometu in z naročanjem prevoznih storitev pri posameznih prometnih zvezah (Verkersverbunde), za vodenje deželnih družb (agencij) za organiziranje prometne zveze, za sklenitev pogodb za izvajanje dejavnosti javnega prevoza (podeljevanje koncesij), za sofinanciranje javnega potniškega prometa v delu, ki se ne pokrije s financiranjem države in prihodki od prodaje vozovnic in za pripravo vseh potrebnih podatkov za državni nadzor nad izvajanjem javnega prometa. Deželne družbe za organiziranje prometne zveze so gospodarske družbe, katerih ustanoviteljice so posamezne dežele. Njihova naloga je, da v sodelovanju s prometnimi zvezami določijo deželne tarife za prevoze, načrtujejo in naročajo prevozne storitve posameznim prevoznikom, opravljajo marketinška in poslovodna dela, nudijo informacije uporabnikom javnega potniškega prometa, nadzirajo kriterije kakovosti za delo prevoznikov ipd. Upravljalci deželnega javnega prometa so tako deželne družbe.

Država zagotavlja za posamezne dežele vnaprej predvidena sredstva za organizacijo in izvajanje javnega potniškega prometa. Višina sredstev, ki jih dobi posamezna dežela, je odvisna od obsega izvajanja dejavnosti v preteklih letih in se z leti spreminja, pri čemer zakon določa fiksne zneske za prvo leto veljavnosti zakona. Država namenja sredstva za:

- a.) izvajanje že uveljavljenih programov javnega potniškega prometa (neposredno financiranje posameznih prometnih zvez),
- b.) zagotavljanje dodatnih programov javnega potniškega prometa,
- c.) subvencioniranje vozovnic za železniški promet v skladu z Zakonom o javnih železnicah in Zakonom o zasebnih železnicah (subvencije železniških prevoznikov) in
- d.) subvencioniranje šolskih vozovnic (subvencije za šolarje).

Pri tem se financiranje pod točkama a in b nanaša na subvencioniranje deželnega javnega potniškega prometa in sredstva za posamezno deželo so določena z zakonom, financiranje pod točkama c in d pa je neodvisno od dežel in se veže na število šolarjev, ki uporabljajo javni potniški prevoz oziroma na financiranje javnih in zasebnih železniških prevoznikov z namenom, da bi povečali število potnikov na sistemu železnic, pri čemer država sklepa pogodbe o sofinanciranju neposredno z železniškimi prevozniki.

Dežele imajo popolno odgovornost za financiranje in za organiziranje javnega potniškega prometa na nivoju mestnega, primestnega in regionalnega javnega potniškega prometa. Od države dobijo z zakonom določena sredstva, zakon pa jim nalaga dolžnost, da državi redno poročajo o kakovostnih in količinskih kriterijih javnega prevoza.

Avstrija ima podobno kot Slovenija za pridobitev temeljne kvalifikacije predviden samo izpit brez obveznega tečaja. Izpit je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela. Redno usposabljanje za podaljšanje veljavnosti kvalifikacije morajo vozniki opraviti najkasneje vsakih 5 let, v trajanju najmanj 35 ur, od katerih lahko 7 ur opravijo na drugih načinih usposabljanja. Vozniki, ki želijo imeti kodo 95 veljavno tako za C kot tudi D kategorijo morajo opraviti skupno najmanj 42 ur usposabljanja. Usposabljanja izvajajo centri, ki jih pooblasti pristojni državni organ.

## **Nemčija**

## Zvezna raven

Na zvezni ravni področje javnega potniškega prometa kot javno službo urejajo trije temeljni zakoni: Gesetz zur Regionalisierung des öffentlichen Personennahverkehrs (Regionalisierungsgesetz – RegG, ureja regionalizacijo javnega potniškega prometa), Allgemeine Eisenbahngesetz (AEG; ureja železniški prevoz) in Personenbeförderungsgesetz (v nadaljevanju PBefG; ureja cestni promet in tramvaje, podzemno železnico ter S-Bahn – cestni železnici). Uredbe EC No. 1370/2007 ZR Nemčija še ni implementirala v nacionalno zakonodajo.

## Deželna raven (in ožje okrožna raven)

Značilnost nemške ureditve je, da je načrtovanje, organiziranje in financiranje javnega potniškega prometa (železniškega in cestnega) v pristojnosti posameznih zveznih dežel oziroma posameznih deželnih okrožij (Landkreis). Vsaka dežela lahko tudi sama organizira in ovrednoti možne oblike sistemske integracije javnega potniškega prometa na svojem teritoriju in izbere način naročanja prometnih storitev.

## Financiranje

RegG določa, da so dežele upravičene do namenskih (državnih) sredstev iz davka na mineralna olja (v letu 2008 znašajo te dajatve skupno 6.675 milijonov evrov). Država pravno ureja razdelitev teh sredstev na posamezne dežele, pri čemer se morajo sredstva porabiti namensko za lokalni, krajevni železniški promet (Schienenpersonennahverkehr). Zakon deželam nalaga obvezno poročanje o načinu porabe z RegG dodeljenih sredstev. Sicer pa so za financiranje potniškega prometa odgovorne posamezne dežele oziroma okraji.

V Nemčiji lahko vozniki pridobijo temeljno kvalifikacijo s teoretičnim in praktičnim preizkusom pri gospodarski zbornici ali pa v sistemu poklicnega usposabljanja. Tudi Nemčija je izbrala sistem samo s preizkusom brez obveznega tečaja. Redno usposabljanje traja 35 ur in se izvaja vsakih 5 let. Izvajajo ga pooblaščen izvajalci, ki jih pooblasti pristojni državni organ, so pa to večinoma avtošole in druge izobraževalne ustanove, usposobljene za ta namen.

## **Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije**

Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (UL L št. 315 z dne 3.12.2007, str. 1) po določbi 8. člena določa roke za podelitev koncesij ali sklenitev prevoznih pogodb po postopkih, ki jih določata uredba in nacionalna zakonodaja. Poleg tega določa tudi izjeme, če se pogodbe ne sklenejo v navedenih rokih. Slovenija je v obdobju do 2019 izvedla integracijo sistemov javnega potniškega prometa, ki bistveno spreminjajo razmerja med državo kot koncedentom in posameznimi koncesionarji. Uvedba enotne vozovnice, ki potniku omogoča potovanje z vsemi vrstami prevoza in z vsemi prevozniki, spreminja izključne pravice prevoznika na določenem območju kot bistvenega elementa koncesijskega razmerja.

Pravno podlago je treba vzpostaviti zaradi nacionalnega pravnega reda (Zakon o prevozih v cestnem prometu) in tako umestiti določilo o podaljšanju izvajanja GJS do 2. decembra 2021, da se v tem času izvede javni razpis za podelitev koncesij ali sklenitev prevoznih pogodb.

Ureditev temeljnih kvalifikacij v Republiki Sloveniji je v skladu z direktivo 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov. Predlagane spremembe na področju temeljnih kvalifikacij voznikov so posledica implementacije Direktive 2018/645/ES o spremembi Direktive 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov in Direktive 2006/126/ES o vozniških dovoljenjih.

Omejitev števila podjetij, v katerih je oseba lahko upravljavec prevozov, je v skladu s tretjim odstavkom 4. člena uredbe 1071/2009/ES.

## **6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA**

### **6.1 Presoja administrativnih posledic**

#### **a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:**

- evidentiranje vseh subvencij v javnem potniškem prometu:
  - evidenca je potrebna zaradi zagotavljanja preglednosti javnega financiranja prevozov oseb,
- evidentiranje prevozov na klic:
  - nujno potrebna evidenca za celostno upravljanje JPP.

#### **b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:**

- ni administrativnih posledic.

### **6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:**

- izboljšanje javnega potniškega prometa je eden o ključnih dejavnikov za zniževanje deleža toplogrednih plinov in onesnaževal v prometu in manjše okoljske obremenitve prometa.

### **6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:**

- zakon s spremembami zasleduje večjo dostopnost in kakovost javnega potniškega prometa, kar naj bi z zniževanjem stroškov mobilnosti omogočilo prihranke tako potrošnikom oziroma gospodinjstvom kot podjetjem
- na področju konkurence prevoznih storitev naj bi se z zaostritvijo pogojev za upravljavca prevozov zmanjšala nelojalna konkurenca na področju prevozov v cestnem prometu.

#### **6.4 Presoja posledic za socialno področje:**

- Z novimi pristopi k upravljanju JPP in pričakovanim povečanjem njegove uporabe, se bo:
  - povečala rentabilnost poslovanja v dejavnostih javnega potniškega prometa,
  - omogočila racionalnejše trošenje za mobilnost članov gospodinjstev.

#### **6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:**

- ni posledic

#### **6.6 Presoja posledic za druga področja**

- ni posledic

#### **6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:**

- Ta zakon bo predstavljen:
  - zbornicama GZS in OZS;
  - trenutnim koncesionarjem in izvajalcem lokalnih javnih služb v cestnem in železniškem prometu.

#### **6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:**

- Ni drugih pomembnih okoliščin.

### **7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:**

- Predlog zakona je objavljen na portalu e-demokracija z namenom, da seznanijo javnost in da bi pridobil predlog izboljšav zainteresirane javnosti.

V času javne razprave so svoje predloge posredovali:

- Avtobusni prevozi Murska Sobota
- predlog, da organ JPP ostane ministrstvo, pristojno za promet – pripomba je upoštevana, to določilo zakona se ne spreminja
- dr. Matej Gabrovec, SAZU
- predlog, da se tudi za medkrajevne avtobusne prevoze potnikov v soglasju z državo, na ozemlju katere bi potekala javna služba, omogoči čezmejni lokalni ali regionalni avtobusni linijski prevoz potnikov; pripomba je bila upoštevana;- predlog, da se poleg mestnega linijskega prevoza potnikov uvede tudi lokalni linijski prevoz potnikov, ki ga organizirajo lokalne skupnosti ob sofinanciranju države ta predlog ni bil upoštevan, ker niso jasna razmerja sofinanciranja takšnih prevozov niso jasna,
- Regionalna razvojna agencija Koroške – enak predlog kot dr. Matej Gabrovec
- Zveza društev gluhih in naglušnih Slovenije
  - predlog, da se tudi za osebe z okvaro sluha poiščejo spodbude za uporabo javnega prevoza – splošen predlog, ki se bo upošteval v pogojih za vozila, s katerimi se izvaja javni prevoz potnikov z zahtevo za prikazovalnike postaj in postajališč,
- SŽ Potniški promet d.o.o.
  - predlogi za ustrezna določila o podatkih v evidencah integriranega javnega potniškega prometa in subvencijah prevoza – predlogi so bili v večji meri upoštevani.

**8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona, in znesku plačila za ta namen:**

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba ni sodelovala.

**9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES**

- mag. Alenka Bratušek, ministrica
- Nina Mauhler, državna sekretarka
- Darko Trajanov, v. d. generalnega direktorja Direktorata za trajnostno mobilnost in prometno politiko
- mag. Andreja Knez, v.d. generalne direktorice Direktorata za kopenski promet
- mag. Matjaž Vrčko, vodja Sektorja za javni potniški promet
- Bogdan Potokar, vodja Sektorja za prevoze v cestnem prometu
- mag. Bojan Žlender
- Velja Peternej



## II. BESEDILO ČLENOV

### 1. člen

V Zakonu o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo) se v 3. členu v prvem odstavku za 3. točko doda nova 3.a točka, ki se glasi:

»3.a »brezplačni prilagojeni prevoz« je brezplačni prevoz študentov, ki so težje ali težko gibalno ovirani, z vozili, prilagojenimi in homologiranimi za prevoz oseb, ki uporabljajo invalidski voziček;«.

Za 11. točko se doda nova 11.a točka ki se glasi:

»11.a »enotna vozovnica« je izkazni dokument, ki ga izda organ JPP v elektronski ali listinski obliki in je lahko prenosljiv (neimenska enotna vozovnica) ali neprenosljiv (imenska enotna vozovnica), na podlagi katerega imetnik uveljavlja pravico do sklenitve pogodbe o prevozu potnikov s katerim koli prevoznikom, vključenim v sistem enotne vozovnice, v okviru časovne veljavnosti enotne vozovnice;«.

Dosedanji 11.a in 11.b točka postaneta 11.b in 11.c točka.

29. točka se spremeni tako, da se glasi:

»29. »običajno prebivališče« je prebivališče osebe, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja voznike v cestnem prometu;«.

V 43. točki se za besedo »zakonec« dodata vejica in besedilo »zunajzakonski partner, partner«.

44. točka se spremeni tako, da se glasi:

»44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;«.

46. točka se spremeni tako, da se glasi:

»46. »sistem enotne vozovnice« pomeni sistem izdaje, prodaje in uporabe enotne vozovnice in poravnave prevoznin na podlagi validacij, ki ga upravlja organ JPP, ki uporabnikom in izvajalcem javnega potniškega prometa omogoča sklenitev pogodbe o prevozu v različnih vrstah prometa ter njeno finančno poravnavo;«.

Za 49.b točko se doda nova 49.c točka, ki se glasi:

»49.c »validacija« pomeni registracijo vsakokratne uporabe enotne vozovnice, ki jo potnik izvede na validacijski napravi pred vstopom v vozilo ali ob vstopu vanj ali pri sprevodniku in s čimer je sklenjena pogodba o prevozu potnikov za posamezno vožnjo v okviru izbranega itinerarja ali voznega reda, kakor določa zakon, ki ureja izvajanje prevoznih storitev v železniškem prometu, in v skladu s pogoji izdane enotne vozovnice;«.

Dosedanja 49.c točka postane 49.č točka.

### 2. člen

4. člen se spremeni tako, da se glasi:

»4. člen  
(pristojni organi)

(1) Strokovno tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge na področju prevoza blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu in potnikov v mednarodnem cestnem prometu, ter razvojne naloge na področju prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, izvaja ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(2) Ministrstvo opravlja naslednje naloge:

1. priprava predlogov zakonov in izdajanje podzakonskih predpisov s področja cestnih prevozov blaga in s področja prevozov v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu;
2. vodenje prometne politike na področju cestnih prevozov;
3. vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;
4. pridobivanje in izmenjava dovolilnic od drugih držav;
5. nadzor izvajanja gospodarskih javnih služb in porabe sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
6. spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
7. izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;
8. opravlja naloge nacionalne kontaktne točke in izmenjuje informacije z drugimi državami članicami v skladu z 18. členom Uredbe 1071/2009/ES;
9. izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti s področja cestnih prevozov;
10. izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
11. izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo 1073/2009/ES, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo 1072/2009/ES, razen če zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;
12. izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
13. izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
14. izvaja druge upravne naloge po mednarodnih sporazumih s področja prevozov blaga v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
15. vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;
16. izvaja druge upravne naloge po mednarodnih sporazumih s področja prevozov potnikov v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
17. razvijanje javnega linijskega avtobusnega medkrajevnega avtobusnega potniškega prometa in pospeševanje gospodarskih javnih služb;
18. razvijanje informacijskega sistema javnega potniškega prometa;
19. razvijanje sistema enotne vozovnice in vključevanje mestnega prometa v sistem enotne vozovnice;
20. usklajevanje in potrjevanje voznih redov javnega potniškega prometa;
21. razvijanje drugih oblik javnega potniškega prometa;
22. izdajanje dovoljenja za posebne linijske prevoze, na katerih se lahko vozijo tudi naključni potniki;
23. odločanje o pravicah težko in težje gibalno oviranih študentov do brezplačnega prevoza ali brezplačnega prilagojenega prevoza;
24. reševanje reklamacij glede uporabe enotne vozovnice na drugi stopnji;
25. načrtovanje javnega prometa na taktičnem nivoju (npr. izvajanje standarda dostopnosti, priprava okvirnega voznega reda, financiranje);
26. vodenje registra linij in voznih redov v notranjem linijskem prometu;

27. vodenje registra posebnih linijskih prevozov;
28. vodenje evidence subvencij prevoza;
29. vodenje evidence integriranega javnega potniškega prometa;
30. oglaševanje in informiranje;
31. podpora uporabnikom.«.

### 3. člen

V prvem odstavku 12. člena se beseda »Minister« nadomesti z besedilom »Minister, pristojen za promet (v nadaljnjem besedilu: minister)«.

### 4. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

#### »15. člen (evidence in registri)

(1) Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in register:

1. evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti in njihovih izdanih izvodov;
2. evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
3. evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
4. evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
5. evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
6. evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, in delajo pri domačem prevozniku;
7. evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
8. evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
9. nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, ki jim je izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu s 16. členom Uredbe 1071/2009/ES, in opravlja vnose, določene v Uredbah 1072/2009/ES in 1073/2009/ES.

(2) Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi v zbirki integriranega javnega potniškega prometa (v nadaljnjem besedilu: IJPP) naslednje registre in evidence, ki se vodijo kot centralna informatizirana zbirka:

1. register linij in voznih redov v notranjem linijskem prometu;
2. register posebnih linijskih prevozov;
3. evidenco subvencij prevoza;
4. evidenco enotne vozovnice;
5. evidenco strokovnih oseb izvajalcev IJPP;
6. register prevozov na klic.«.

## 5. člen

V 16. členu se v drugem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»- osebno ime, EMŠO, davčna številka, fotografija voznika ter stalno in začasno prebivališče voznika;«.

Enajsti in dvanajsti odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(11) Osebni podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo, vodijo in obdelujejo zaradi izvajanja nalog iz tega zakona in zakona, ki ureja pravila cestnega prometa.

(12) V evidenci subvencije prevoza se za uveljavljanje pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), fotografija in EMŠO;
2. status upravičenca v obdobju koriščenja subvencije;
3. bivališče med izobraževanjem (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti);
4. ime in priimek, naslov (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO (oziroma druga matična oznaka za osebe iz druge države) zakonitega zastopnika;
5. ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda;
6. ime, evidenčna številka, naslov lokacije izvajanja vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa in letnik vpisa, podatki o praktičnem izobraževanju: naziv in naslov organizacije, kjer se izvaja praktično izobraževanje, obdobje in število dni opravljanja praktičnega izobraževanja v tednu;
7. vrsta subvencionirane vozovnice (mesečna vozovnica, vozovnica za deset voženj na mesec);
8. razdalja od kraja bivanja do kraja izobraževanja ali razdalja od kraja bivanja do kraja vadbe;
9. seznam relacij od kraja bivanja do kraja izobraževanja oziroma kraja vadbe kategoriziranega športnika (izvajalec prevoza, ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo);
10. edinstvena številka kartice;
11. status kategoriziranega športnika, ime, naslov športnega društva in športne zveze kategoriziranega športnika (v primeru, če uveljavlja pravico do prevoza med krajem bivanja in krajem vadbe);
12. status študenta s posebnimi potrebami (v primeru, ko oseba uveljavlja pravico do brezplačnega prevoza oziroma brezplačnega prilagojenega prevoza za težje in težko gibalno ovirane študente);
13. telefonska številka oziroma elektronski naslov vlagatelja;
14. seznam izdanih vozovnic: izdajatelj vozovnice (naziv izdajatelja, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izdajatelja), relacija (vstopna in izstopna postaja, smer potovanja), vrsta in številka izdane vozovnice, datum izdaje vozovnice, obdobje njene veljavnosti, njena polna cena, cena vozovnice, ki jo plača upravičenec, višina subvencije;
15. evidenca validacij (izvajalec prevoza, oznaka registrirane linije, oznaka vožnje, enolična oznaka kartice, vstopna postaja, datum in ura validacije).«.

Za dvanajstim odstavkom se dodata nova trinajsti in štirinajsti odstavek, ki se glasita:

»(13) V evidenci enotne vozovnice se za uveljavljanje pravic uporabnikov in izvajalcev, nadzor nad izvajalci ter upravljanje odnosov z uporabniki vodijo naslednji podatki:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), fotografija in EMŠO;
2. telefonska številka oziroma elektronski naslov uporabnika;
3. enolična oznaka kartice;
4. seznam relacij (ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo);
5. seznam izdanih vozovnic (enolična oznaka validacije, izvajalec prevoza, vrsta vozovnice);
6. evidenca validacij (izvajalec oznaka registrirane linija, oznaka vožnje, enolična oznaka kartice, vstopna postaja, datum in ura validacije);
7. status uporabnika (npr. status upokojenca, kategoriziranega športnika, invalida), v primerih, ko se uveljavlja status posebnih ugodnosti v skladu s tem zakonom in predpisi na podlagi tega zakona.

(14) V evidenci strokovnih oseb izvajalcev IJPP se za uveljavljanje pravic in nadzora nad izvajalci vodijo naslednji podatki:

1. ime in priimek, stalno in začasno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti), EMŠO;
2. enolična oznaka službene kartice izvajalca;
3. podatki o prijavi in odjavi v aplikacijo zbirke IJPP (dan, ura, lokacija);
4. vloga strokovne osebe izvajalca (npr. voznik, prodajalec, kontrolor, prometnik, upravnik informacijskega sistema pri izvajalcu);
5. evidenca nalog, izvedenih v vlogi izvajalca.«.

## 6. člen

V 17. členu se v drugem odstavku na koncu besedila doda besedilo, ki se glasi:

»Za potrebe izvajanja pridobivanja temeljnih kvalifikacij voznikov in rednega usposabljanja izpitni centri iz 41. člena tega zakona podatke iz prve in druge alineje evidence iz drugega odstavka 16. člena obdelujejo, posredujejo in uporabljajo, podatke iz četrte, pete in šeste alineje pa zbirajo, obdelujejo, posredujejo in uporabljajo.«.

V tretjem odstavku se za sedmo alinejo dodata novi osma in deveta alineja, ki se glasita:

- »– letnik vpisa
- država stalnega in začasnega bivališča«.

Četrty, peti in šesti odstavek se spremenijo tako, da se glasijo:

»(4) Ministrstvo za odločanje o pravici mladoletnega vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže evidenco subvencij prevoza s Centralnim registrom prebivalstva, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, tako da na podlagi podatka o EMŠO mladoletnega vlagatelja pridobi naslednje osebne podatke zakonitega zastopnika:

- ime in priimek,
- stalno prebivališče (država, občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču).

(5) Vloga za subvencionirano vozovnico se vnese v evidenco ministrstva. Spletno vlogo vloži upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik v sistem e-uprave. Pisno vlogo sprejme izvajalec ali pooblaščen prodajalec in jo vnese v evidenco ministrstva. Na podlagi odločitve o upravičenosti vlagatelja do subvencije za prevoz se izda enotna subvencionirana vozovnica. Izvajalec ali pooblaščen prodajalec pridobi iz evidence subvencij prevoza za izdajo enotne vozovnice in izvajanje nadzora nad uporabo subvencioniranih vozovnic na podlagi podatka o EMŠO upravičenca do subvencije, podatke o:

- številki potrjene vloge oziroma odločbe o upravičenosti do subvencije;
- višini subvencije;
- obdobju upravičenosti do subvencije.

(6) Podatki v evidencah iz prvega odstavka 15. člena tega zakona se hranijo:

1. v evidenci iz 1. točke deset let po roku, do katerega velja licenca Skupnosti ali izvod licence;
2. v evidenci iz 2. in 3. točke šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
3. v evidenci iz 4. točke pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
4. v evidenci iz 5. točke za zadnjih pet let;
5. v evidenci iz 6. in 7. točke dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
6. v evidenci iz 8. točke za zadnji dve leti;
7. v evidenci iz 9. točke deset let po roku do katerega velja licenca Skupnosti;«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Podatki v evidencah iz drugega odstavka 15. člena tega zakona se hranijo:

1. v registrih iz 1. in 2. točke deset let po vpisu;
2. v evidenci iz 3. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se anonimizirajo, podatki o validacijah iz 15. točke dvanajstega odstavka 16. člena tega zakona se po dveh mesecih od vpisa v evidenco anonimizirajo;
3. v evidenci iz 4. točke dve leti po vpisu v evidenco, potem se anonimizirajo, podatki o validacijah iz 6. točke trinajstega odstavka 16. člena tega zakona se po dveh mesecih od vpisa v evidenco anonimizirajo;
4. v evidenci iz 5. točke dve leti po vpisu v evidenco ;
5. v registru iz 6. točke deset let po vpisu.«.

Dosedanji sedmi, osmi in deveti odstavek postanejo osmi, deveti in deseti odstavek.

Za desetim odstavkom se doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

»(11) Evidenca iz drugega odstavka 16. člena tega zakona se za namen pridobivanja točnih in ažurnih podatkov iz prve alineje drugega odstavka 16. člena tega zakona poveže s centralnim registrom prebivalstva, določenim v zakonu, ki ureja centralni register prebivalstva, za podatke iz druge in tretje alineje pa z evidenco o voznških dovoljenjih, kot je

določeno z zakonom, ki ureja voznike. Kot povezovalni znak se za vse navedeno uporablja EMŠO.«.

#### 7. člen

V 31. členu se v prvem odstavku v prvem stavku za besedo »policije« dodata vejica in besedilo »občinskega redarstva«.

#### 8. člen

Za 32.b členom se doda nov 32.c člen, ki se glasi:

#### »32.c člen (posebne določbe za licenco Skupnosti)

(1) Za pridobitev licence Skupnosti je oseba lahko upravljavec prevozov samo v enem podjetju in mora biti zaposlena za poln delovni čas. To ne velja za osebe, ki so v podjetju več kot 25 odstotni lastniki. Če ima podjetje namesto upravljavca prevozov imenovano fizično osebo, ki opravlja naloge upravljavca prevozov v skladu z drugim odstavkom 4. člena Uredbe 1071/2009/ES (pogodbeni upravljavec), je ta oseba lahko namesto upravljavca prevozov upravljavec samo v enem podjetju, ki ne sme imeti skupno več kot pet vozil, pod pogojem, da ni že upravljavec prevozov v drugem podjetju.

(2) Za pridobitev licence Skupnosti mora imeti podjetje za poln delovni čas zaposleno določeno število voznikov in drugih zaposlenih (npr. administracija, mehaniki, disponenti) v sorazmerju s številom vozil, za katera je izdan izvod licence. V času uradnih ur, ki jih določi prevoznik in priglasi pri izdajatelju licence, mora biti določeno število zaposlenih prisotnih na sedežu podjetja ali v drugih prostorih, iz katerih se vodi dejavnost podjetja v Republiki Sloveniji. Minimalno število zaposlenih glede na število vozil in njihovo prisotnost v podjetju, predpiše minister, glede na velikost podjetja.

(3) Za pridobitev licence Skupnosti mora imeti podjetje na razpolago ustrezne prostore v skladu s 5. členom Uredbe 1071/2009/ES. Minimalno velikost, opremo in namen prostorov predpiše minister.«.

#### 9. člen

V 35. členu se prva in druga alineja spremenita tako, da se glasita:

»- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorije C1, C1E, C ali CE, kakor so opredeljene v Direktivi 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih (UL L št. 403 z dne 30. 12. 2006, str. 18), ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno;  
- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorije D1, D1E, D ali DE, kakor so opredeljene v Direktivi 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih (UL L št. 403 z dne 30. 12. 2006, str. 18), ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno;«.

#### 10. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

#### »36. člen (izjeme)

Obveznosti iz prejšnjega člena so oproščeni vozniki:

1. vozil, pri katerih največja dovoljena hitrost ne presega 45 km/h;
2. vozil, ki jih uporabljajo ali nadzorujejo slovenska vojska, policija, civilna zaščita, gasilci in vozil, ki opravljajo nujne reševalne prevoze, kadar se prevoz opravlja zaradi nalog, dodeljenih tem službam;
3. vozil, na katerih se opravljajo preizkusne (testne) vožnje za tehnične izboljšave, popravila ali vzdrževanje novih ali obnovljenih vozil, ki še niso bila dana v uporabo;
4. vozil brez potnikov, za katere je potrebno vozniško dovoljenje kategorije D ali D1 in ki jih vozijo vzdrževalci v vzdrževalni center ali iz njega, ki je blizu najbližje vzdrževalne baze, ki jo uporablja cestni prevoznik, pod pogojem, da vožnja ni glavna dejavnost voznika tega vozila;
5. vozil, ki se uporabljajo v nujnih primerih ali so namenjena za reševalne akcije, vključno z vozili, uporabljenimi pri nekomercialnem prevozu humanitarne pomoči in vozil za prevoz poškodovanih in pokvarjenih vozil;
6. vozil, ki se uporabljajo za učne ure vožnje za osebe, ki želijo pridobiti vozniško dovoljenje ali spričevalo o pridobitvi temeljnih kvalifikacij in rednem usposabljanju, če se ne uporabljajo za komercialni prevoz blaga in potnikov; enako velja, če te osebe opravljajo dodatno vozniško usposabljanje med učenjem na delovnem mestu in te osebe spremlja druga oseba, ki ima spričevalo o pridobljeni temeljni kvalifikaciji, ali učitelj vožnje za kategorijo vozila, ki se uporablja v ta namen;
7. vozil, ki prevažajo material, opremo ali stroje, ki ju voznik uporablja pri svojem delu, če vožnja tega vozila ni voznikova glavna dejavnost;
8. vozil, ki se uporabljajo za nekomercialne prevoze (prevoz za lastne ali osebne potrebe);
9. vozil, ki so v okviru izvajanja servisa ali popravila v mehanični delavnici na poskusni vožnji.«.

#### 11. člen

V 37. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Kandidat pridobi temeljne kvalifikacije s preizkusom znanja.«.

Četrty odstavek se črta.

Dosedanji peti in šesti odstavek postaneta četrty in peti odstavek.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Na podlagi preizkusa iz tretjega odstavka tega člena se kandidatu izda spričevalo, ki potrjuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo.«.

#### 12. člen

V 38. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz blaga, smejo voziti od 18. leta vozilo voznških kategorij C1, C1E, C in CE, če imajo spričevalo iz šestega odstavka prejšnjega člena za ustrezno kategorijo oziroma vrsto prevoza.

(2) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz potnikov, smejo voziti od 21. leta vozilo voznških kategorij D1, D1E, D in DE za prevoz potnikov, če imajo spričevalo iz šestega odstavka prejšnjega člena za ustrezno kategorijo oziroma vrsto prevoza.«.



### 13. člen

V 39. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona omogoča, da posodobijo znanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu, zdravju in varnosti pri delu ter zmanjšanju vpliva vožnje na okolje. To usposabljanje organizira pooblaščen center za usposabljanje iz 41. člena tega zakona v skladu s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona. Usposabljanje je sestavljeno iz predavanj v učilnici in praktičnega usposabljanja. Usposabljanja se lahko izvajajo tudi s pomočjo orodij informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) ali na najnaprednejših simulatorjih. Zaposlitev voznika v drugem podjetju v času usposabljanja ne vpliva na že opravljeno redno usposabljanje.«.

#### 14. člen

V 40. členu se v tretjem odstavku besedilo »stalno prebivališče« nadomesti z besedilom »običajno prebivališče«.

#### 15. člen

Za 40. členom se doda nov 40.a člen, ki se glasi:

#### »40.a člen (mednarodna izmenjava podatkov o kvalifikacijah)

(1) Za izvrševanje določb tega zakona upravljavec evidence voznikov iz druge alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona na podlagi neposredne elektronske izmenjave podatkov ali na drug način, ki ga določi Komisija Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Komisija EU), s pristojnimi organi drugih držav članic izmenjuje podatke o izdanih in preklicanih spričevalih o pridobitvi temeljne kvalifikacije voznika in o rednih usposabljanjih voznikov.

(2) Izmenjava in obdelava osebnih podatkov, pridobljenih v skladu s prejšnjim odstavkom, se izvaja samo za namene preverjanja voznikove kvalifikacije in usposabljanja v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1). Dostop do teh podatkov je dovoljen samo organom oziroma nosilcem javnih pooblastil, pristojnim za izvrševanje in nadzor tega zakona.«.

#### 16. člen

42. člen se spremeni tako, da se glasi:

#### »42. člen (vpis vozniške kvalifikacije)

(1) Kot dokaz o pridobljeni vozniški kvalifikaciji oziroma podaljšanju veljavnosti kvalifikacije upravni organ, pristojen za izdajo vozniških dovoljenj (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj), na podlagi spričevala o pridobljeni temeljni kvalifikaciji ali spričevala o končanem rednem usposabljanju (podaljšanje pridobljene kvalifikacije) vpiše v vozniško dovoljenje ali v izkaznico o vozniških kvalifikacijah kodo Unije »95« v skladu z Direktivo 2006/126/ES.

(2) Vozniška kvalifikacija voznika se vpiše v veljavno vozniško dovoljenje, če je bilo to izdano v Republiki Sloveniji. Če voznik nima veljavnega vozniškega dovoljenja, izdanega v Republiki Sloveniji, se mu izda izkaznica o vozniških kvalifikacijah, pri čemer izdajatelj preveri veljavnost vozniškega dovoljenja za kategorije, pri katerih se vpiše koda. Vpis kode v vozniško dovoljenje ali izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah opravi izdajatelj.

(3) Označba kode Unije »95« na izkaznici o vozniških kvalifikacijah ali na voznškem dovoljenju, ki ju je izdal pristojni organ druge države članice v skladu z Direktivo 2003/59/ES, izkazuje pridobljene vozniške kvalifikacije in se priznava na območju Republike Slovenije.

(4) Vozniki, državljani tretjih držav, ki vozijo vozila za cestni prevoz blaga, lahko tudi s potrdilom za voznike, določenim z Uredbo 1072/2009/ES, dokažejo, da imajo temeljno kvalifikacijo voznika in opravljeno redno usposabljanje, če je v potrdilu v polju za opombe navedena koda Unije »95«. Kodo na vlogo voznika v potrdilo vnese izdajatelj tega potrdila, če mu voznik predloži ustrezno spričevalo ali drugo ustrezno dokazilo, da izpolnjuje zahteve glede kvalifikacij in zahteve glede usposabljanja iz tega zakona. Potrdila za voznike, ki nimajo kode Unije »95« in so bila izdana pred 23. majem 2020 v skladu s 5. členom Uredbe 1072/2009/ES, se sprejmejo kot dokaz o kvalifikacijah do izteka njihove veljavnosti.

(5) Voznikom, ki pridobijo temeljno kvalifikacijo za prevoz oseb in prevoz blaga in imajo različno veljavnost vozniške kvalifikacije oziroma kode Unije za te vrste prevozov, se ob končanem rednem usposabljanju veljavnost kode oziroma kvalifikacije za obe vrsti prevozov izenači tako, da se veljavnost manj časa veljavne kvalifikacije oziroma kode izenači z veljavnostjo kode oziroma kategorije, ki velja dalj časa.«.

#### 17. člen

V 42.a členu se v tretjem odstavku tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- fotografijo predpisane velikosti, ki se priloži v fizični ali digitalni obliki. Za izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah se lahko uporabi tudi fotografija v digitalni obliki, ki se hrani v evidenci izdanega drugega uradnega identifikacijskega dokumenta in kaže pravo podobo osebe.«.

#### 18. člen

42.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»42.b člen  
(obrazec izkaznice)

Obrazec izkaznice o vozniških kvalifikacijah in podatke, ki jih vsebuje, predpiše minister.«.

#### 19. člen

V 42.e členu se drugi in tretji odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(2) Evidenco izkaznic vodi ministrstvo, upravne enote in izpitni centri iz 41. člena tega zakona pa vanjo vnašajo podatke. Evidenca se poveže z evidenco izdanih vozniških dovoljenj. Podatki iz evidence se vodijo pet let po prenehanju veljavnosti izkaznice.

(3) Podatke iz evidence o izdanih izkaznicah o vozniških kvalifikacijah lahko uporabljajo delavci upravnih enot in delavci izpitnih centrov iz 41. člena tega zakona za opravljanje nalog s svojega delovnega področja, uporabljajo pa jih lahko tudi policisti, pooblašcene uradne osebe finančne uprave, prometni inšpektorji in delavci ministrstva, če gre za izvrševanje z zakonom določenih nalog.«.

## 20. člen

V 46. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Vozovnica je listna ali elektronska. Elektronske vozovnice so zapisane na elektronski kartici ali pametni napravi. Minister predpiše obliko in vsebino podatkov, ki jih imata vozovnica in elektronska kartica. Elektronska kartica vsebuje vsaj edinstveno številko kartice, ime in priimek uporabnika, sliko uporabnika ter logotip izdajatelja.

Za dosedanjim drugim odstavkom, ki postane tretji odstavek, se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če potnik uporablja ponarejeno vozovnico ali vozovnico, izdano na drugo ime, se vozovnica ali elektronska kartica, na kateri je zapisana vozovnica, odvzame in prekliče. Vozovnica, zapisana na pametni napravi, se prekliče. Preklicana vozovnica se ne more izdati na isto ime eno leto po datumu zlorabe.«.

## 21. člen

V 50. členu se prvi, drugi in tretji odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Država zagotavlja javni linijski prevoz potnikov, razen javnega linijskega prevoza v mestnem prometu in posebnega linijskega prevoza, kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa podeli koncesije najugodnejšim ponudnikom prevoza oziroma sklence prevozne pogodbe. Za posamezne linije ali več linij se lahko v skladu z Uredbo 1370/2007/ES koncesija podeli neposredno s sklenitvijo pogodbe na podlagi izvedenega postopka za izbiro najugodnejšega ponudnika. Javna služba se izvaja na ozemlju Republike Slovenije s soglasjem pristojnih organov držav članic, na ozemlju katerih se opravljajo storitve, pa tudi na čezmejni ravni, zaradi lokalnih in regionalnih potreb po prevozu. Organ JPP določi prestopne točke, do katerih se v čezmejnem javnem linijskem potniškem prometu izvaja javna služba.

(2) Vlada Republike Slovenije s koncesijskim aktom določi koncesijska območja oziroma razpisne linije, standard dostopnosti, standard kakovosti, tarifo, način financiranja in druge sestavine koncesijskega akta.

(3) Organ JPP pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih. V času trajanja koncesije organ JPP usklajuje daljinar in vozne rede z dejanskimi potrebami po prevozih.«.

## 22. člen

V 51. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Organ JPP zagotavlja, da so registrirani vozni redi javno objavljeni na spletu.«.

## 23. člen

V 52. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Javna služba za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov iz 50. člena tega zakona se financira iz prihodkov od prodaje vozovnic, s sredstvi proračuna Republike Slovenije,

subvencij in drugih prihodkov, povezanih z izvajanjem te javne službe. Sredstva iz prodaje vozovnic, subvencij lokalnih skupnosti in drugih prihodkov so namenska sredstva proračuna Republike Slovenije. Namenska sredstva se zagotavljajo za izvajanje gospodarske javne službe. Višina sredstev za izvajanje gospodarske javne službe se za vsako leto določi s proračunom Republike Slovenije.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Minister predpiše metodologijo sofinanciranja linij iz prejšnjega odstavka.«.

#### 24. člen

V 53. členu se za sedmim odstavkom doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Minister predpiše metodologijo za merila iz tretjega odstavka tega člena.«.

#### 25. člen

V 74. členu se v petem odstavku besedilo »organ JPP« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

#### 26. člen

V 76. členu se v četrtem odstavku besedilo »organ JPP« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

#### 27. člen

V 77. členu se v prvem odstavku besedilo »organ JPP« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

#### 28. člen

V 79. členu se besedilo »organ JPP« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

#### 29. člen

V 114.b členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ima bivališče najmanj dva kilometra oddaljeno od kraja izobraževanja, v Republiki Sloveniji ali tujini ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti ali ni vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu ali ni poslovodna oseba gospodarske družbe ali direktor zasebnega zavoda in se izobražuje po veljavnih izobraževalnih in študijskih programih s statusom:

- učenca, vzporedno vpisanega v strokovni del srednješolskega izobraževalnega programa,
- dijaka, skladno s predpisi, ki urejajo srednješolsko izobraževanje,
- osebe, ki se izredno izobražuje po programu osnovne šole za odrasle in programih poklicnega, strokovnega in splošnega srednješolskega izobraževanja ter višjega strokovnega izobraževanja, do dopolnjenega 26. starosti, če se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela,
- študenta.

Status se ugotavlja na podlagi evidenc ministrstva, pristojnega za izobraževanje.«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena ima kategorizirani športnik, ki je upravičenec do nakupa subvencionirane vozovnice iz prvega odstavka tega člena, pravico do nakupa subvencionirane vozovnice za relacijo od bivališča do kraja, kjer poteka vadba in nazaj.«.

Dosedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

V sedmem odstavku, ki postane osmi odstavek, se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »iz prejšnjega in desetega odstavka tega člena«.

Za osmim odstavkom, ki postane deveti odstavek, se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik mora v primeru kršitve iz šestega in sedmega odstavka tega člena na podlagi odločbe ministrstva vrniti neupravičeno obogatitev v višini zneska subvencije na mesečni ravni za vsak mesec kršitve.«.

### 30. člen

V 114.c členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Upravičenec ima pravico do nakupa subvencionirane vozovnice v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu in železniškem prevozu, v mestnem linijskem prevozu potnikov in po žičniških napravah, za katere je bila podeljena koncesija za javni prevoz potnikov.

(2) Pravica do nakupa subvencionirane vozovnice za mestni linijski prevoz potnikov se zagotavlja le, če je mestni linijski prevoz potnikov na podlagi sklenjene pogodbe med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in organom JPP vključen v sistem subvencionirane vozovnice. S pogodbo se podrobno uredijo medsebojne finančne obveznosti med organom JPP in upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov. Organ JPP na svoji spletni strani objavi seznam sklenjenih pogodb za mestne linijske prevoze potnikov.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, ima upravičenec do subvencionirane vozovnice iz prvega odstavka 114.b člena, ki se izobražuje v zavodu za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter nima pravice do prilagojenega prevoza oseb s posebnimi potrebami, pravico do subvencije prevoza, ki se v obliki prevoza za lastne potrebe ali posebnega linijskega prevoza organizira v zavodu za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami, v katerem se upravičenec izobražuje, kot je to določeno s pogodbo med zavodom in ministrstvom.«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

### 31. člen

Za 114.f členom se doda nov 114.g člen, ki se glasi:

»114.g člen  
(brezplačni prevozi gibalno oviranih študentov)

(1) Ne glede na 114.c in 114.d člen tega zakona, imajo težje in težko gibalno ovirani študenti, ki so upravičenci do subvencionirane vozovnice v skladu s četrto alinejo prvega odstavka 114.b člena tega zakona, v obdobju koriščenja subvencioniranega prevoza, določenega v tem zakonu, pravico do brezplačnega prevoza oziroma brezplačnega prilagojenega prevoza od kraja bivališča do kraja izobraževanja in nazaj.

(2) Pravico do brezplačnega prevoza uveljavlja upravičenec na podlagi vloge za pridobitev pravice do subvencioniranega prevoza. Upravičenec vlogi iz tega odstavka priloži obrazložen sklep o ugotovljeni težji ali težki gibalni oviranosti, ki ga skladno s svojimi internimi akti izda pristojna komisija posameznega visokošolskega zavoda, na katerega je upravičenec vpisan, ali zdravniško potrdilo o težji ali težki gibalni oviranosti.

(3) O pravici do brezplačnega prilagojenega prevoza odloča ministrstvo. Upravičencu se zagotovi brezplačen prevoz z vozili javnega potniškega prometa ali prilagojenimi vozili za prevoz gibalno oviranih oseb. Če si upravičenec zagotovi lasten prevoz, je upravičen do povračila stroškov prevoza (kilometrina v višini 30 odstotkov cene neosvinčenega motornega 95 oktanskega bencina).

(4) Minister predpiše način in postopek izvajanja brezplačnega prilagojenega prevoza, način obračunavanja in plačevanja subvencije ali plačila kilometrine.«.

32. člen

V 117. členu se v napovednem stavku in v prvem odstavku v četrti alineji besedilo »tržni inšpektorat« nadomesti z besedilom »Urad Republike Slovenije za meroslovje«.

33. člen

132. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Z globo 400 evrov se kaznuje potnik, če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice ali če uporablja ponarejeno vozovnico ali vozovnico, izdano na drugo ime (46. člen).«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

34. člen

Fotografije se v evidencah iz 1. točke dvanajstega odstavka in 1. točke trinajstega odstavka 16. člena zakona, začnejo voditi v treh letih od uveljavitve tega zakona.

35. člen

(1) Minister izda predpise iz 32.c člena, četrtega odstavka 52. člena, osmega odstavka 53. člena in četrtega odstavka 114.g člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Uredba o načinu izvajanja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu, o koncesiji te javne službe in o ureditvi sistema enotne vozovnice (Uradni list RS, št. 29/19) se uskladi z določbami tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

#### 36. člen

(1) Izdane licence Skupnosti za prevoz blaga ali potnikov veljajo do izteka njihove veljavnosti.

(2) Podjetja, ki imajo veljavno licenco Skupnosti za prevoz blaga ali potnikov, morajo pogoje iz novega 32.c člena zakona izpolniti v enem letu od uveljavitve tega zakona.

#### 37. člen

Izdane elektronske kartice imenskih vozovnic, ki ne ustrezajo zahtevam iz drugega odstavka 46. člena zakona, veljajo do izteka veljavnosti vozovnice oziroma največ 1 leto od uveljavitve tega zakona.

#### 38. člen

Koncesije, podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), veljavne do 2. decembra 2019, na podlagi katerih se ob uveljavitvi tega zakona izvaja gospodarska javna služba javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, se podaljšajo za obdobje do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar najpozneje do 2. decembra 2021.

#### 39. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.



### III. OBRAZLOŽITEV

#### **K 1. členu**

S tem členom se spreminja prvi odstavek obstoječega 3. člena, in sicer v naslednjih točkah:

- 11.a novi izraz »enotna vozovnica« določa njeno obliko, način izdaje in pravno naravo, ki je bistveno različna od same vozovnice, saj predstavlja samo pravico do sklenitve pogodbe o prevozu potnikov in tako ne podleže pravilom o pogodbah v prometu;
- 29. sprememba definicije običajnega bivališča je v skladu z direktivo 2018/645/EU, ki določa pristojnosti držav za izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja voznikov. Ta direktiva, ki spreminja direktivo 2003/59/ES določa, da državljanji držav članic pridobijo temeljno kvalifikacijo v državi v kateri imajo običajno bivališče. Direktiva pa definicijo običajnega bivališča veže na direktivo o voznških dovoljenjih, ki je bila v Republiki Sloveniji implementirana z Zakonom o voznikih. Zaradi tega je nujna izenačitev definicij v tem zakonu in zakonu, ki ureja voznike;
- 43. med ožje člane družine, ki opravljajo prevoz za lastne potrebe se dodata tudi izvenzakonski partner in partner;
- 46. obstoječi pojem »sistem enotne vozovnice« se na novo opredeli, da opredeljuje tudi sistem poravnave, ki je pri enotni vozovnici pomemben del sistema, in pravico potnika do sklenitve prevozne pogodbe.
- 49.c novi pojem »validacija« opredeljuje način uporabe enotne vozovnice za sklenitev pogodbe o prevozu potnikov.

#### **K 2. členu**

Spreminja se 4. člen.

V členu se natančneje opredelijo nekatere naloge, predvsem pa se bolj vsebinsko razdelijo naloge, ki jih ministrstvo izvaja kot upravni organ na strateški ravni in pa operativne naloge, ki jih ministrstvo izvaja kot upravljavec JPP. Zakon v tem delu uporablja izraz »organ JPP«, da se ločijo naloge, ki se bodo prenesle na upravljavca JPP, ko bodo urejene pravne podlage za njegovo ustanovitev. Ministrstvo ohranja strateške naloge priprave strategije razvoja javnega potniškega prometa, pripravo zakonodajnih predlogov in pravnih aktov, sprejetih na podlagi zakonov, vodenje evidenc na vseh področjih delovanja ministrstva, pristojnega za promet, nadzor nad porabo sredstev in vsa področja mednarodnega sodelovanja. Operativne naloge pa izvaja kot organ JPP in jih v prihodnosti lahko prevzame upravljavec JPP.

#### **K 3. členu**

Ker je bil v preteklosti črtan člen, ki je določal okrajšavo za ministra, pristojnega za promet se s spremembo 12. člena redakcijsko ta določba oziroma okrajšava vrača v zakon, ki v nadaljnjem besedilu povsod uporablja samo besedo minister. Gre za redakcijski popravek besedila zakona, ki pojasnjuje, da je z besedo minister, v zakonu mišljen minister pristojen za promet.

#### **K 4. členu**

Spreminja se 15. člen.

Ločeno so v prvem odstavku navedeni registri in evidence, ki jih vodi ministrstvo na področju prevoza blaga in mednarodnih prevozih, in registri in evidence, ki jih vodi ministrstvo v c zbirki IJPP. Na področju javnega linijskega prevoza potnikov se vsi podatki vodijo v enotni zbirki IJPP, ki ima vlogo centralne informatizirane zbirke podatkov. Enotno urejena informatizirana zbirka podatkov je pogoj za celovito upravljanje in vodenje javnega potniškega prometa na prometno tehničnem področju, vodenje vseh finančnih evidenc in vseh evidenc o karticah in vozovnicah. V centralni informatizirani bazi podatkov se vodijo registri linij in voznih redov, register posebnih linijskih prevozov, register prevozov na klic, evidenca subvencije prevoza, evidenca enotne vozovnice, evidenca financiranja gospodarske javne službe, evidenca osebja, ki izvaja sistem enotne vozovnice (prodajno osebje, vozniki, kontrolorji), in evidenca vozil, s katerimi se izvaja gospodarska javna služba.

#### **K 5. členu**

Spreminja in dopolnjuje se 16. člen.

V evidenci usposobljenih voznikov (to je voznikov, ki imajo veljavno temeljno kvalifikacijo voznika – TK) se dopolnjujejo podatki v evidenci, ki so potrebni za vzpostavitev elektronske evidence.

V zbirki podatkov integriranega javnega potniškega prometa se poleg registra voznih redov notranjega linijskega prevoza vključi tudi register posebnih linijskih prevozov in register prevozov na klic, kar omogoča primerjavo medsebojnih vplivov posameznih vrst prevoza, in postopno se vzpostavljajo registri linij za vsa področja javnega potniškega prevoza.

V evidencah subvencij prevozov in enotne vozovnice se ureja vodenje vseh podatkov, ki omogočajo organu JPP, da potniku zagotavlja vso pomoč za uporabo javnega potniškega prometa Zbiranje, vodenje in obdelava osebnih podatkov se ureja tudi za namene izvajanja nalog iz tega zakona.

Ureja in dopolnjuje se evidenca subvencij prevoza.

Za enotno subvencionirano vozovnico, ki je osebna in temelji na statusu dijaka, študenta ali udeleženca izobraževanja odraslih, se vodijo podatki o potniku, elektronski kartici in vrstah vozovnic, ki jih ima potnik, ter njihovi uporabi. Podatki se lahko uporabijo v primeru reklamacij potnika, v primeru kontrole vozovnice in za poračun med prevozniki, ki opravijo posamezne vožnje ali njihove dele. Vsi podatki o uporabi enotne vozovnice se hranijo toliko časa, kot je veljavnost vozovnice in med prevozniki se lahko izvedejo mesečne poravnave.

Za enotno vozovnico se vodijo podatki o potniku, elektronski kartici, vrstah vozovnic, ki jih ima potnik, in o njihovi uporabi.

Uvaja se evidenca osebja IJPP, ki izvaja postopke in zagotavlja delovanje sistema enotne vozovnice. Prodajno osebje, vozniki in kontrolorji se prijavijo v centralni informatiziran sistem, v katerem se beležijo podatki o njihovi dejavnosti.

#### **K 6. členu**

Spreminja se 17. člen.

Zaradi že omenjene vzpostavitve elektronske evidence usposobljenih voznikov se v tem členu natančneje določa obdelovanje, posredovanje in uporabo podatkov iz te evidence. Ker se postopek pridobitve temeljne kvalifikacije voznika začne na izpitnem centru je potrebno med uporabnike evidence dodati tudi te centre iz 41. člena zakona. Zato je potreben tudi nov odstavek, ki ureja povezovanje te evidence s centralnim registrom prebivalstva in registrom voznikov.

Ureja se postopek s spletno vlogo za subvencionirano vozovnico.

Za poenostavitev administrativnih postopkov se podrobneje ureja spletna vloga, ki omogoča, da upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik vse postopke opravita, oddata vlogo in jo podpišeta s kvalificiranim elektronskim podpisom po spletu in se preverjanje podatkov o upravičenosti izvede avtomatizirano z neposrednimi povezavami med registri.

Za novo dodane evidence in registre se ureja obdobje hrambe podatkov.

### **K 7. členu**

Spreminja se 31. člen. Pri presoji izdajatelja licence o kršitvah prevoznika se upoštevajo tudi kršitve, ki jih v svojih poročilih ugotavljajo občinski redarji.

### **K 8. členu**

Predlagani novi 32.c člen zastruje pogoje glede upravljavca prevozov določenega v Uredbi št. 1071/2009/ES. Spremembo so predlagali predstavniki prevoznikov (OZS in GZS) zaradi dodatnega preprečevanja nelojalne konkurence novoustanovljenih podjetij. Trenutno obstaja kar nekaj prevoznških podjetij, ki imajo sicer podjetje ustanovljeno v RS kjer imajo večinoma najete računovodske servise vse operativne dejavnosti glede prevozov pa izvajajo iz drugih držav. Vozniki takšnih podjetij so sicer zaposleni v tej družbi vendar pa tudi v Republiki Sloveniji večinoma ne prebivajo. Vprašljivi so pogoji za takšne voznike in njihova plačila. Takšno stanje delno omogoča tudi preveč liberalna ureditev glede upravljavca podjetij. Tako se dogaja, da je v nekaj takšnih podjetjih pogodbeni upravljavec ista oseba, ki nedvomno nalog upravljavca ne more izvajati učinkovito. Učinkovito izvajanje nalog upravljavca pa je tudi eden izmed pogojev uredbe. Zato bi z zaostritvijo pogojev za upravljavca prevozov vsej delno omejili nelojalno konkurenco. S takšnim ukrepom se konkurenca med upravljavci prevozov v ničemer ne omejuje. Enako velja za svobodno gospodarsko pobudo. Ustanavljanje podjetij je še vedno svobodno, spreminja se samo zahteva za učinkovitega upravljavca prevozov, ki bo v podjetju dejansko izvajal vsaj tiste minimalne naloge kot jih zahteva uredba za »pogodbenega upravljavca«. Ustava RS v drugem odstavku 74. člena določa, da zakon določa pogoje za ustanavljanje gospodarskih organizacij. To pomeni, da je tudi ustanavljanje podjetij v določenih primerih lahko omejeno predvsem, ko gre za dejavnosti, ki neposredno ali posredno delujejo na področjih, ki so pomembna za varnost ali zdravje oseb. Dejavnost prevoznških podjetij je nedvomno povezana z varnostjo ostalih udeležencev v prometu, zaradi česar so strogi pogoji za pridobitev licence upravičeni. To je v preteklosti pri presoji prej veljavnega Zakona o prevozih v cestnem prometu potrdilo tudi ustavno sodišče, ko je presojalo ustavnost pogojev za pridobitev licence. Kar pa se tiče upravljavca prevozov gre samo za izpolnjevanje enega izmed pogojev za pridobitev licence. Osebe, ki so upravljavci prevozov niso po poklicu upravljavci, saj tak poklic ne obstaja. Ravno tako ni določena izobrazba za upravljavca prevozov. Pogoj je opravljen izpit s katerim dokaže svoja znanja na ustreznih področjih. Torej gre za osebo, ki ne opravlja poklica v tem podjetju ampak vodi prevozne dejavnosti podjetja. Tako kot je podjetje omejeno s pridobitvijo licence in z izpolnjevanjem določenih pogojev, je tudi upravljavec lahko omejen kar, kot je že večkrat omenjeno, dovoljuje tudi uredba EU. Tudi osebe, ki želijo biti upravljavci prevozov v podjetjih morajo sprejeti zahtevo (omejitev) zakona, da so lahko upravljavci samo v takšnem številu podjetij, ki še omogoča dobro izvajanje njihovih nalog upravljavca, ki so povezane tudi z varnostjo in zdravjem državljanov. Zato zaostritev teh pogojev ne omejuje svobode teh subjektov. V preteklosti je bila v prej veljavnih Zakonih o prevozih v cestnem prometu že določba, ki je zahtevala, da je upravljavec prevozov zaposlen v podjetju, kar je avtomatsko pomenilo, da je lahko upravljavec samo v enem podjetju. Ko je bila v letu 2009 sprejeta uredba EU je uvedla tki. »pogodbenega upravljavca« in zato tudi naši državi ni ostalo drugega kot, da takšen način opravljanja nalog upravljavca omogoči. Ker pa obenem uredba dovoljuje zaostritev teh pogojev in ne predpisuje zahtevanega minimuma podjetij ali vozil, lahko država članica te pogoje zaostri do maksimuma. Razloge za to pa smo obširno navedli v obrazložitvi zakona in tej obrazložitvi. Po veljavni uredbi EU je lahko oseba upravljavec prevozov v več podjetjih. Če oseba svoje delo upravljavca prevozov izvaja na podlagi pogodbe s podjetjem (pogodbeni ali zunanji upravljavec) jo uredba omejuje, da je lahko

upravljavca prevozov v največ štirih podjetjih, ki skupno nimajo več kot 50 vozil. S predlagano spremembo se v skladu s tretjim odstavkom 4. člena uredbe EU določila glede upravljavca zaostrejejo in sicer tako, da je oseba lahko upravljavca prevozov samo v enem podjetju in mora biti tam tudi zaposlena za poln delovni čas. Zahteva po zaposlitvi v podjetju ne velja za lastnike podjetij, ki imajo več kot 25 odstotni delež lastništva. Delež lastništva je določen zaradi preprečevanja morebitnih zlorab in jasnosti določbe in pokriva lastnike, ki imajo vsaj pomembnejši delež lastništva oziroma vsaj vpliv na spremembe družbene pogodbe (statuta). Če je oseba t.i. zunanji upravljavca (po pogodbi) ravno tako lahko naloge upravljavca prevozov izvaja največ v enem podjetju. Ta oseba pa ne more biti pogodbeni upravljavca, če je že zaposlen kot upravljavca v katerem drugem podjetju. To pomeni, da je oseba, ki je ustrezno usposobljena (ima izpit za upravljavca prevozov), lahko upravljavca prevozov ali izvajalec nalog upravljavca prevozov samo v enem podjetju. Če je že upravljavca prevozov v kakšnem podjetju potem ne more biti obenem še upravljavca ali pogodbeni upravljavca v drugem podjetju. Enako velja obratno: če je oseba že pogodbeni upravljavca v nekem podjetju, ne more biti več upravljavca prevozov ali pogodbeni upravljavca v drugem podjetju. Takšna sprememba pogojev je v skladu s tretjim odstavkom 4. člena uredbe EU, ki dovoljuje da država članica spremeni število podjetij v katerih je oseba lahko »pogodbeni« upravljavca in ravno tako lahko spremeni število vozil, ki jih lahko imajo največ ta podjetja. Omejitev na eno podjetje in največ 5 vozil je stroga omejitev vendar je še vedno v skladu z določili uredbe. Ta uredba namreč v prvem odstavku 4. člena zahteva, da upravljavca prevoza dejansko in neprekinjeno vodi prevozno dejavnost podjetja in ima resnično povezavo s tem podjetjem. To sicer velja v prvi vrsti za »notranjega« upravljavca (za katerega se sedaj zahteva obvezna zaposlitev). Vendar pa uredba v drugem odstavku v točki b. taksativno našteva naloge, ki jih mora minimalno izvajati »pogodbeni« upravljavca. Gre za precej obsežne in zahtevne naloge in v kolikor je oseba upravljavca prevozov v več podjetjih ne more zadostiti tem pogojem in ne more ustrezno izvajati vseh minimalnih nalog upravljavca iz točke b. drugega odstavka 4. člena uredbe. Zaostritev teh pogojev bo pomagala pri zmanjšanju nelojalne konkurence med podjetji. Enako velja za natančnejše predpisane minimalne prostore in opremo. Uredba EU v 5. členu namreč samo določa, da mora imeti prostore in opremo, nič pa ne določa kakšni morajo biti in kakšno opremo morajo imeti. Zato zakon daje pooblastilo ministru, da predpiše minimalne prostore in opremo, ki se zahteva za pridobitev licence. Trenutno je veliko podjetij, ki ima zelo majhne prostore glede na velikost podjetja, oziroma svojih poslov ne vodijo iz teh prostorov, ampak drugje. Veliko je tudi primerov, ko ima na enem naslovu iste prostore v najemu več podjetij, kar povzroča nelojalno konkurenco do podjetij, ki imajo ustrezne prostore in jim seveda pomenijo tudi velik strošek. Zato bi minister moral določiti minimalne prostore in opremo glede na velikost podjetja (število vozil). V povezavi s tem bi se tudi določilo minimalno število zaposlenih, ki morajo biti prisotni v tem podjetju vsaj v delovnem času.

### **K 9. členu**

Predlagana sprememba 35. člena je v skladu z direktivo 2018/645/EU, ki spreminja kategorije vozniškega dovoljenja in navaja novo direktivo o voznških dovoljenjih (2006/126/ES), na katero se sklicuje. Zato je potrebna sprememba teh dveh alinej, ki pa vsebinsko ne prinaša novosti.

### **K 10. členu**

Predlagana sprememba 36. člena je povezana z direktivo 2018/645/EU, ki spreminja izjeme, za katere ni potrebna pridobitev temeljne kvalifikacije voznika. Konkretno gre za natančnejšo ureditev vseh služb javne varnosti, vojske, civilne zaščite in reševalnih služb. Nova je izjema za voznike vozil D ali D1 kategorij, ki se vozijo med vzdrževalnimi centri, pod pogojem, da to ni glavna dejavnost teh voznikov. Jasneje se določa izjema za voznike vozil pri nekomercialnem prevozu humanitarne pomoči. Nekoliko spremenjena je tudi izjema za voznike v avtošolah, in sicer je dodano, da to velja tudi za voznike, ki opravljajo dodatno vozniško usposabljanje med učenjem na delovnem mestu in te osebe spremlja druga oseba, ki ima spričevalo o pridobljeni temeljni kvalifikaciji, ali učitelj vožnje za kategorijo vozila, ki se uporablja v ta namen. To pomeni, da tudi v primeru dodatnega usposabljanja takšnih oseb v okviru podjetja za pridobitev vozniškega dovoljenja ali temeljne kvalifikacije ni potrebna kvalifikacija oziroma vpisana koda 95 v dokumentih. To je razumljivo, saj te osebe kvalifikacije ali vozniškega dovoljenja še niso pridobile. Dodatni pogoj pa je, da jih spremlja ustrezní učitelj vožnje ali oseba, ki ima pridobljeno temeljno kvalifikacijo voznika.

### **K 11. členu**

Spreminja se 37. člen zakona. Direktiva o temeljnih kvalifikacijah voznikov 2003/59/ES določa, da države članice omogočijo pridobitev temeljne kvalifikacije tako, da izberejo med dvema možnima načinoma, in sicer sta to preizkus znanja s predhodnim obveznim tečajem, ki traja 280 ur, ali pa samo preizkus znanja. V nadaljevanju pa direktiva dovoljuje, da država članica lahko omogoči tako imenovano pospešeno pridobivanje kvalifikacije, ki zajema obvezen tečaj, ki traja 140 ur, in preizkus znanja, ki mora zajemati najmanj po eno vprašanje z vsakega področja. Ob uvedbi temeljnih kvalifikacij v skladu s to direktivo je v Republiki Sloveniji prišlo do napačnega razumevanja direktive, in sicer v smislu, da je obvezno treba omogočiti pospešeno pridobivanje kvalifikacij. Pozneje je bilo z razlagami direktive in pojasnili Komisije EU ugotovljeno, da je to samo možnost in ne obveza in je smiselno samo, če ima država izbran sistem izpita z obveznim tečajem 280 ur. Potem dejansko gre pri pospešenem pridobivanju za ugodnost, saj je trajanja tečaja krajše. Če pa ima država sistem samo z izpitom, pa je pospešeno pridobivanje dejansko težje in zamudnejše kot pa samo izpit. V praksi se dejansko tak način ne izvaja, ampak se izvaja samo način s preizkusom znanja. Zato so te določbe postale brezpredmetne in je sprememba zakona potrebna, da se dejansko stanje in potrebe v praksi uskladijo z zakonskimi določbami.

### **K 12. členu**

Predlagana sprememba 38. člena je tudi povezana z direktivo 2018/645/EU, ki usklajuje kategorije voznških dovoljenj z direktivo o voznških dovoljenjih. Potrebna pa je tudi uskladitev s spremembami 37. člena saj v primeru črtanja možnosti pospešenega pridobivanja kvalifikacij ostane samo ena vrsta spričevala na podlagi preizkusa znanja, ki pa omogoča vsem voznikom vseh C kategorij vožnjo od 18. leta dalje in voznikom vseh D kategorij vožnjo od 21. leta starosti.

### **K 13. členu**

Predlagana sprememba 39. člena je tudi povezana z direktivo 2018/645/EU, ki nekoliko dopolnjuje vsebine in način izvajanja rednega usposabljanja. V osnovi se redno usposabljanje še vedno izvaja na enak način kot do zdaj. Se pa s temi spremembami nekoliko bolj natančno določa obvezne vsebine usposabljanja in pa način teoretičnega in praktičnega izvajanja usposabljanja. Vsebina zadnjih dveh stavkov je sicer urejena že v podzakonskem aktu vendar podrobneje. V zakonu pa mora biti določen ustrezen okvir za nadaljnje predpisovanje v podzakonskem aktu. Ta okvir pa te določbe postavljajo. Poleg tega se s tem odstavkom neposredno implementirajo določbe direktive.

#### **K 14. členu**

Sprememba tretjega odstavka 40. člena je potrebna zaradi uskladitve z direktivo 2018/645/EU, ki za pristojnost države za izvajanje rednega usposabljanja določa običajno bivališče. Ker je zdaj v zakonu določeno stalno prebivališče, je uskladitev z direktivo nujna, saj gre pri običajnem bivališču za nekoliko manj stroge zahteve kot pri stalnem bivališču, saj so pri običajnem bivališču pomembnejše dejanske vezi osebe z državo (zaposlitev, bivanje v državi) kot pa dejanska formalna prijava bivališča.

#### **K 15. členu**

Dodaja se nov 42.a člen. Direktiva 2018/645/EU uvaja uvedbo elektronske izmenjave podatkov o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah in izvedenih rednih usposabljanjih med državami članicami. Zato je treba v tem zakonu narediti podlago za takšno izmenjavo. Konkreten tehničen način izmenjave bo Komisija EU sicer še določila naknadno. Možna je tudi razširitev nekaterih portalov za izmenjavo podatkov, ki že obstajajo. Bo pa takšna izmenjava podatkov omogočala lažjo medsebojno priznavanje izdanih spričeval za opravljene izpite za pridobitev temeljne kvalifikacije kot tudi za opravljena redna usposabljanja.

#### **K 16. členu**

Spreminja se 42. člen. Sprememba je potrebna zaradi uskladitve z direktivo 2018/645/EU, ki spreminja vpis kode Unije 95 v voziško dovoljenje oziroma posebno izkaznico o voziških kvalifikacijah. Direktiva spreminja nazive in sicer se pojem »Skupnost« zamenjuje z pojmom »Unija«. V skladu z direktivo nov 42. člen še vedno omogoča vpis kode 95 v oba dokumenta vendar se v izkaznico vpiše samo, če ni mogoč vpis v voziško dovoljenje Republike Slovenije. Novost je tudi pri voznikih državljanih tretjih držav, ki zdaj lahko pridobljeno kvalifikacijo izkazujejo tudi z potrdilom v skladu z uredbo 1072/2009/ES (vsebinsko gre za potrdilo o zaposlitvi) vendar mora biti v potrdilu v rubriki opombe navedena koda 95 in kategorije za katere jo je voznik pridobil.

#### **K 17. členu**

Sprememba 42.a člena je potrebna zaradi vzpostavitve elektronske evidence izdanih izkaznic o voziških kvalifikacijah, del te bi bile tudi fotografije voznikov, in bi v digitalni obliki pomenile zmanjšanje administrativnih bremen za stranke, saj bi se tako fotografije lahko tudi pridobile iz že obstoječih evidenc.

#### **K 18. členu**

Sprememba 42.b člena se predlaga, ker obrazec izkaznice v celoti že ureja Pravilnik o temeljnih kvalifikacijah za voznike motornih vozil v cestnem prometu. Zato bi se v zakonu samo ohranilo pooblastilo ministru, da obrazec predpiše, obrazec pa v bistvu predpisuje direktiva EU. Zato tudi v primeru spremembe obrazca ne bi bila potrebna tudi sprememba zakona.

#### **K 19. členu**

Sprememba 42.e člena je potrebna zaradi zagotovitve ustrezne zakonske podlage za zbiranje, obdelavo, posredovanje in uporabo podatkov iz evidence usposobljenih voznikov. Pravico zbiranja, vpisovanja in uporabe podatkov imajo upravne enote in izpitni centri, ki vpisujejo podatke o voznikih v evidenco kot prvi stik z voznikom ali pred izdajo izkaznice. Pravico uporabe podatkov pa imajo seveda tudi vsi nadzorni organi.

### **K 20. členu**

Spreminja in dopolnjuje se 46. člen. Poleg listnih vozovnic se uvaja elektronska vozovnica zapisana na elektronski kartici ali na pametnih napravah. Določa se pristojnost za podrobno določitev vsebine vozovnice, elektronske kartice in minimalni podatki elektronske kartice. Z uvedbo enotne vozovnice se določajo tudi pogoji za odvzem in preklic vozovnice v primeru zlorabe. Imenske vozovnice, ki so izdane upravičencem na podlagi statusa, so bistveno ugodnejše kot vozovnice v prosti prodaji zato je nujno, da se določi tudi rok v katerem potnik ne more ponovno pridobiti ugodnosti.

### **K 21. členu**

Spreminja in dopolnjuje se 50. člen.

Besedilo prvega odstavka omogoča, da se zagotavlja javni linijski prevoz potnikov kot gospodarska javna služba s podelitvijo koncesij ali s sklenitvijo prevoznih pogodb po predhodnem postopku v skladu z zakonom, ki ureja področje javnih naročil. Tak model sklepanja pogodb za izvajanje javnega potniškega prometa omogoča, da se za določeno območje, kjer se lahko zagotovi izključne pravice za izvajanje javne službe enemu izvajalcu, ki samostojno ali kot konzorcij izvajalcev ponudi tako železniški prevoz potnikov, medkrajevni linijski prevoz in mestni prevoz, ali pa ima eno ali več prevoznih pogodb. Model financiranja je v primeru prevoznih pogodb pretežno bruto model, saj izvajalec ne prevzema finančnega tveganja zaradi prihodkov iz prodaje vozovnic. Pri koncesijskem razmerju pa izvajalec prevzame tudi finančna tveganja. Poleg tega sprememba 50. člena omogoča, da se javna služba izvaja tudi do prestopne točke v sosednji regiji, če se med državama doseže soglasje o takšnem sodelovanju. S takšno rešitvijo se omogoča večja mobilnost potnikov zaradi izobraževanja, dela ali zaradi drugih razlogov in zagotavlja čezmejni lokalni in regionalni prevoz potnikov. Uvaja se podobna rešitev, ki že velja v čezmejnem regionalnem železniškem prevozu potnikov.

V besedilu drugega odstavka se določajo samo tiste vsebine, ki jih ureja Vlada Republike Slovenije v uredbi za razpis koncesij, in se brišejo vsebine, ki ne sodijo v uredbo.

V besedilu tretjega odstavka se določa, da organ JPP usklajuje vozne rede v skladu s potrebami o prevozi in se ne določa števila uskladitev vozni redov.

### **K 22. členu**

Spreminja in dopolnjuje se 51. člen.

Organ JPP je dolžan zagotavljati, da je registrirani vozni red javno objavljen. Daljinar in avtobusne postaje in postajališča so integralni del podatkov registriranega voznega reda in njihovo ločeno objavljane uporabnikom javnega potniškega prometa ne daje uporabnih informacij. Za potnika je pomembno, da dobi podatke o registriranih linijah med A in B, čas potovanja in ceno voznine. Daljinarski podatki so dejansko matrika 12.500 postajnih točk v Sloveniji, med katerimi so urejeni linijski odseki. Običajno so med sabo povezane sosednje postajne točke in razdalja med krajema A in B je seštevek linijskih odsekov postajnih točk na tej vožnji. Pri direktnih povezavah se ustvarijo novi linijski odseki med A in B brez postankov, ki pogosto potekajo po avtocesti.

### **K 23. členu**

V 52. členu se določa, da so prihodki od prodaje vozovnic, ki jih z uvedbo enotne vozovnice prevoznik ali drugo prodajno mesto prodaja v imenu in za račun organa JPP, namenska sredstva proračuna Republike Slovenije. Prav tako so namenska sredstva vse subvencije in drugi prihodki, ki jih pri izvajanju gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov ustvarijo koncesionarji ali organ JPP in so neposredno povezani z izvajanje gospodarske javne službe (prihodki iz oglaševanja na vozilih, rezervacije sedežev, prtljaga, prodaja kartic IJPP, izdaja nadomestnih kartic, nadomestne voznine, ki jo plačajo potniki brez veljavne vozovnice itd.). Enotno vozovnico lahko za katerokoli relacijo v Sloveniji in za vse vrste prevozov kupi potnik na prodajnem mestu enotne vozovnice. Koncesionar, ki je doslej prodajal vozovnice v svojem imenu in za svoj račun in je nato opravil tudi prevoz, bo za opravljen prevoz dobil sredstva po postopkih poravnave. Pomembno je, da se vsa sredstva, ki se ustvarijo s prodajo vozovnic, subvencij in drugih virov, namenijo za izvajanje gospodarske javne službe in delovanje organa JPP.

Ministru, pristojnemu za promet, se daje pooblastilo za določitev metodologije, na podlagi katere se uredijo finančna razmerja med organom JPP in lokalno skupnostjo za opravljanje prevozov potnikov na določeni liniji, ki se izvaja pretežno v interesu lokalne skupnosti.

### **K 24. členu**

Spreminja se 53. člen.

Ministru, pristojnemu za promet, se daje pooblastilo za določitev metodologije in na podlagi te se izda dovoljenje za podaljšanje linije mestnega prevoza potnikov v sosednja naselja oziroma sosednje občine. Podaljšanje linije mestnega prevoza potnikov lahko izboljša ponudbo javnega potniškega prometa in spodbudi povečanje števila potnikov, hkrati pa vpliva na gospodarno izvajanje gospodarske javne službe, kar se upošteva v metodologiji za izdajo dovoljenja. Dosedanja rešitev, ko so v zakonu določena le področja, ki jih mora upoštevati ministrstvo pri izdaji dovoljenja o podaljšanju mestne linije v sosednja naselja oziroma sosednje občine ni omogočala hitrih postopkov in ureditev, ki bi bile v korist potnikov.

### **K 25. členu**

Redakcijska uskladitev s črtanjem starega in uvedbo nadomestnega izraza.

### **K 26. členu**

Redakcijska uskladitev s črtanjem starega in uvedbo nadomestnega izraza.

### **K 27. členu**

Redakcijska uskladitev s črtanjem starega in uvedbo nadomestnega izraza.

### **K 28. členu**

Redakcijska uskladitev s črtanjem starega in uvedbo nadomestnega izraza.

### **K 29. členu**

Spreminja in dopolnjuje se 114.b člen.



Ureja se navedba statusa upravičenca, ki v skladu z zahtevami varuha človekovih pravic ne določa več starosti upravičenca temveč le njegov status, ob upoštevanju omejitev, da upravičenec do subvencionirane vozovnice ni v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti ali ni vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu ali ni poslovodna oseba gospodarske družbe ali direktor zasebnega zavoda.

Ureja se poenostavljen postopek za dokazovanje upravičenosti do subvencionirane vozovnice, ki omogoča avtomatizirano ugotavljanje v skladu s podatki, ki se vodijo v evidencah in registrih upravičencev.

Ureja se postopek vračila subvencionirane vozovnice v primeru sprememb, ki povzročijo neizpolnjevanje pogojev upravičenosti do subvencije po njeni izdaji.

Pravica do subvencionirane vozovnice se zagotavlja tudi za kategorizirane športnike, ki so vpisani v evidence Olimpijskega komiteja Slovenije in izpolnjujejo pogoje za odobritev subvencije prevoza za prevoze od kraja bivanja do enega kraja vadbe. Za uveljavitev tega statusa mora vlagatelj za subvencionirano vozovnico priložiti tudi potrdilo o statusu kategoriziranega športnika. Upravičenec do subvencionirane vozovnice s statusom kategoriziranega športnika bo za določitev kraja vadbe predložil naslov, kjer ima športni klub ali zvez organizirano vadbo in bo lahko naslov med letom s spremembo vloge tudi spremenil.

### **K 30. členu**

Spreminja in dopolnjuje se 114.c člen.

Dopolnitev omogoča, da se subvencionira tudi prevoze v javnem potniškem prometu, ki se izvajajo po žičniških napravah, v primeru da se izvaja prevoz kot gospodarska javna služba. S to spremembo se bo omogočilo, da bodo upravičenci do subvencioniranih prevozov lahko uporabili prevoz, ki je zanje hitrejši.

Ureja se možnost subvencioniranja prevozov dijakov s prevozi, organiziranimi izven javnega linijskega prevoza potnikov, in sicer za primere, ko šolajoči zaradi gibalne oviranosti ne morejo uporabljati JPP in nimajo pravice do brezplačnega prilagojenega prevoza po drugih predpisih. Upravičeni so namreč do subvencije prevoza dijakov in študentov, a zaradi objektivnih okoliščin (dostopnost JPP, gibalna oviranost) storitev JPP ne morejo uporabljati.

### **K 31. členu**

Dodaja se nov 114.g člen.

Ureja se zagotavljanje brezplačnega prevoza ali brezplačnega prilagojenega prevoza za težje in težko gibalno ovirane študente od kraja bivanja do kraja izobraževanja. S predlagano normativno ureditvijo se zagotavlja težje in težko gibalno oviranim študentom invalidom brezplačni prevoz, ki bo prilagojen njihovim potrebam in možnostim potovanja. Pravico do brezplačnega prevoza lahko ti študenti uveljavljajo z vložitvijo vloge za pridobitev pravice do subvencioniranega prevoza, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za promet. Študent mora vlogi priložiti predhodno pridobljen obrazložen sklep o ugotovljeni gibalni oviranosti, ki ga na podlagi internih aktov visokošolskega zavoda na katerega je študent vpisan, izda njegova pristojna komisija, ali zdravniško potrdilo o težji ali težki gibalni oviranosti. Pristojna komisija visokošolskega zavoda mora pri odločitvi o obstoju težje ali težke gibalne oviranosti upoštevati predhodno pridobljeno strokovno mnenje ali odločbo, izdano na podlagi zakona, ki ureja usmerjanje otrok s posebnimi potrebami. Brezplačen prilagojen prevoz se zagotovi za vse študente, ki imajo po predpisih o visokem šolstvu priznan status študentom s posebnimi potrebami zaradi invalidnosti.

### **K 32. členu**

Popravek 117. člena zakona je predviden ker je določba, da Tržni inšpektorat nadzira uporabo taksimetra v koliziji z Zakonom o meroslovju (Ur. l. RS 26/05-UPB, v nadaljevanju: ZMer-1), ki je sistemski zakon na področju ugotavljanja skladnosti merilnih instrumentov, med katere sodijo tudi taksimetri. Po 18. členu ZMer-1 meroslovni nadzor nad merili v prometu in uporabi, predpakiranimi izdelki in merilnimi steklenicami ter nad pravilno uporabo merskih enot izvaja Urad RS za meroslovje, ki na področju taksimetrov med drugim nadzira tudi to ali so v taksi vozila vgrajeni taksimetri ter da so usklajeni s predpisi s področja meroslovja. Po Zakonu o meroslovju (Ur.l. RS 22/2000) je tudi Tržni inšpektorat opravljal nadzor nad merili. S kasnejšimi dopolnitvami in spremembami Zakona o meroslovju pa se je celotni nadzor nad merili prenesel na Urad RS za meroslovje.

### **K 33. členu**

Določa se nova kazenska določba za prekršek, če potnik uporablja ponarejeno elektronsko vozovnico ali elektronsko kartico izdano na drugo ime z imensko vozovnico, ki je subvencionirana ali posebej ugodna in za katero se zahteva ustrezen status (npr. status dijaka ali študenta za subvencionirano vozovnico, status invalida). Predvidena globa se določi sorazmerno glede na finančne ugodnosti, ki jih lahko pridobi oseba, ki zlorabi vozovnico. Namen nekoliko višje globe je odvratanje od špekuliranja, da se bolj izplača voziti z vozovnico druge osebe in plačati kazen kot pa kupiti npr. letno vozovnico. Pri določanju sankcije je potrebno tudi upoštevati možnost »polovičke« torej plačila polovične globe, če se kazen plača v določenem roku. Glede na možne vrednosti mesečnih in letnih vozovnic bi bila predlagana globa primerna.

### **K 34. členu**

Določa se rok vodenje fotografij v evidenci subvencioniranih vozovnic in evidenci enotne vozovnice. Za vodenje fotografij je nujna nadgradnja informacijske opreme sistema IJPP.

### **K 35. členu**

Določa se rok za izdajo podzakonskih predpisov.

### **K 36. členu**

Določa se rok za uveljavitev strožjih pogojev za upravljavca prevozov, in sicer zakon določa, da vse licence veljajo do izteka njihove veljavnosti. Vendar pa bodo morala podjetja v roku enega leta od uveljavitve zakona morala poskrbeti, da bodo njihovi upravljavci prevozov izpolnjevali pogoje v skladu s tem zakonom. To pomeni, da bodo podjetja, ki imajo upravljavca, ki ni zaposlen v podjetju le tega zaposliti oziroma za upravljavca določiti drugo osebo, ki ima ustrezen izpit za upravljavca prevozov in je zaposlen v tem podjetju. Obveznost, da je zaposlen v podjetju pa v skladu z 32.c členom ne velja za lastnike podjetij, če so vsaj več kot 25% lastniki. V primerih, ko je ista oseba upravljavec (notranji ali zunanji – pogodbeni) v več podjetjih se bo ta upravljavec moral odločiti, v katerem podjetju bo ostal upravljavec.

### **K 37. členu**

Prehodna določba. Opredeljuje se rok veljavnosti izdanih elektronskih kartic.

### **K 38. členu**

Prehodna določba. Opredeljuje se rok za izvajanje gospodarske javne službe do podelitve koncesij na podlagi razpisa. Podrobnejša obrazložitev tega člena je dana v točki 2.3 »Poglavitne rešitve«.

**K 39. členu**

Končna določba.

Spremembe zakona začnejo veljati petnajsti dan po objavi.

## ČLENI, KI SE SPREMINJAJO

### 3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »avtotaksi prevoz« je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;
2. »avtobusna postaja« je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;
3. »avtobusno postajališče« je označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;
4. »dvostranski prevoz« je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;
5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;
6. **(črtana)**
7. »domači prevoznik ali prevoznica« (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;
8. **(črtana)**
9. »dovoljenje za prevoz« je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje, in vožnja po njih;
10. »dovolilnica« je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;
11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Mednarodni transportni forum (v nadaljnjem besedilu: ITF) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki oziroma prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici ITF v in iz tretjih držav;
- 11.a »finančna integracija« je sofinanciranje iste prevozne storitve iz naslova združevanja finančnih sredstev;
- 11.b »fizična integracija« je povezanost različnih sistemov in podsistemov javnega potniškega prometa kot tudi povezanost s posebnimi linijskimi prevozi potnikov, avtotaksi prevozi, stalnimi izvenlinijskimi prevozi in prevozi na klic;
12. »hitri linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na avtobusnih postajališčih;
- 12.a »integrirana linija« je medsebojno povezan sistem finančne, fizične, tarifne oziroma upravljalvske integracije javnega, posebnega in drugega prevoza potnikov;
13. »itinerar« je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;

14. »izdajatelj licenc« je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;
- 14.a »izdelava izkaznice« zajema blanket izkaznice in personalizacijo izkaznice. Blanket izkaznice in personalizacija sta izdelana v skladu z Direktivo 2003/59/ES. Personalizacija je nanos osebnih podatkov na blanket izkaznice, kjer gre v določenem delu izdelave dokumenta za lasersko graviranje podob in besedila, implementacijo in poosebljanje čipa ali magnetnega traku, izbočen ali vbočen tisk, eno- ali večbarvni termotisk podob in besedila, implementacijo podpisnega traku, nanos zaščitne folije, termotisk bar kod, nanos stratch-off folije oziroma spraskanke, odvisno od zahtev zaščite posameznega dokumenta;
- 14.b »izvajalec« je izvajalec gospodarske javne službe in subvencioniranega prevoza dijakov in študentov;
15. »izvod licence« je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnjem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;
16. »javni prevoz« je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;
17. »javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;
18. »javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse« je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;
19. »kabotaža« je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja prevoznik ali prevoznica Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) ali tuji prevoznik ali prevoznica (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;
20. »licenca« je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;
21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 4. členom Uredbe Sveta 1072/2009/ES ali 4. členom Uredbe Sveta 1073/2009/ES;
22. »linija« je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;
23. »medkrajevni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški ali hitri linijski prevoz potnikov;
24. »mednarodna pogodba« je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;
25. »mednarodni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih;
26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina kot javno službo organizira znotraj naselja;
27. »nerazdeljene dovolilnice« so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;
28. **(črtana)**
29. »običajno prebivališče« pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, kar pomeni vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih in poklicnih vezi ali pri osebi brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesne povezave med njo in krajem, kjer živi;
30. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov« je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;

31. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga« je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;
- 31.a »organ JPP« je ministrstvo, pristojno za promet;
32. »podjetje« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;
33. **(črtana)**
34. »potnik« je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;
35. »potniški linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;
36. »potniška spremnica« je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;
37. »posebni linijski prevoz« je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;
- 37.a »prevoz na klic« je napredna oblika javnega prevoza do največ osem potnikov in se izvaja na območjih, na katerih ni organiziranega javnega prevoza potnikov, oziroma na območjih z nižjim povpraševanjem po storitvah javnega prevoza potnikov;
38. »prevoz v cestnem prometu« je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;
39. »prevoz v notranjem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;
40. »prevoz v mednarodnem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;
41. »prevoz za tretje države« je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;
42. »prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti« je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;
43. »prevoz za osebne potrebe« je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;
44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;
45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;

46. »sistem enotne vozovnice« je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci ali izvajalke (v nadaljnjem besedilu: izvajalci) v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije;
47. »skupina vozil« je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;
- 47.a »stalni izvenlinijski prevoz – shuttle prevoz« je prevoz med dvema točkama, ki ne vsebuje ponavljajočih se elementov obstoječega javnega linijskega prevoza potnikov, namenjen izključno uporabi letaliških storitev potnika. V ta namen potnik vstopi oziroma izstopi na letališču;
- 47.b »subvencioniranje prevoza dijakov in študentov« je zagotavljanje subvencij prevoza iz kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja;
- 47.c »tarifna integracija« je uvedba enotnega tarifnega sistema, ki za enako raven kakovosti prevozne storitve določa enako ceno;
48. »tranzitni prevoz« je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;
49. »tuj prevoznik« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;
- 49.a »upravljavec prevoza« pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;
- 49.b »upravljavna integracija« je povezanost posameznih med seboj usklajenih voznih redov, ki se izvajajo v obliki iste prevozne storitve oziroma enotnega voznega reda;
- 49.c »vlagatelj« je dijak, udeleženec izobraževanja odraslih ali študent, ki pred nakupom subvencionirane mesečne vozovnice izpolni vlogo za izdajo subvencionirane mesečne vozovnice;
50. »vozni red« je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

#### **4. člen (pristojni organi)**

(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvaja ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

- (2) Ministrstvo opravlja zlasti naslednje naloge:
- priprava predlogov zakonov in izdajanje podzakonskih predpisov s področja cestnih prevozov blaga in s področja prevozov potnikov v javnem potniškem prometu;
  - vodenje prometne politike na področju cestnih prevozov;
  - vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;
  - pridobivanje in izmenjava dovolilnic od drugih držav;

- nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;
- izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;
- opravlja naloge nacionalne kontaktne točke in izmenjuje informacije z drugimi državami članicami v skladu s 18. členom Uredbe Sveta 1071/2009;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti s področja cestnih prevozov;
- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;
- izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo 1073/2009/ES, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo Sveta 3916/EGS, Uredbo 1072/2009/ES, razen če zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;
- izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;
- izvaja druge upravne naloge po mednarodnih sporazumih s področja prevozov potnikov in blaga v cestnem prometu, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa;
- subvencioniranje prevoza dijakov in študentov;
- vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;
- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb prevoza potnikov;
- izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;
- usklajevanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;
- usklajevanje in določanje voznih redov v javnem potniškem prometu;
- vodenje registra linij in voznih redov;
- ministrstvu predlaga cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;
- razvijanje javnega potniškega prometa in načrtovanje ter pospeševanje gospodarskih javnih služb;
- priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega potniškega prometa;
- priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozi v javnem potniškem prometu;
- izvajanje postopkov v zvezi s podeljevanjem koncesij oziroma naročanja prevozov;
- priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb oziroma sklepanje pogodb o izvajanju gospodarske javne službe;
- vodenje centralne zbirke podatkov sistema voznega reda in registra javnega potniškega prometa;
- prevzem skrbništva nad daljinarjem;
- druge naloge, določene s tem zakonom ali drugim predpisom.

## **12. člen** **(preklic javnega pooblastila)**

- (1) Minister z odločbo preklicuje javno pooblastilo izdajatelju licenc, če ugotovi:
- **(črtana)**
  - da izdajatelj licenc ali zaposleni pri izvajanju javnega pooblastila kršijo določbe Uredbe 1073/2009/ES, Uredbe 1072/2009/ES, tega zakona ali podzakonskih aktov, sprejetih na njegovi podlagi;
  - da je izdajatelj licenc ali nekdo od zaposlenih pri svojem delu storil kaznivo dejanje, povezano z izvajanjem javnega pooblastila, kar je ugotovljeno s pravnomočno sodbo;



- da je izdajatelj licenc dal lažne izjave, podatke ali listine v postopku pridobivanja pooblastila ali preverjanja izpolnjevanja pogojev za pridobitev pooblastila;
- da ne omogoča nadzora iz 13. člena tega zakona ali ga ovira;
- da zaračunava ceno za izdajo licenc in druge svoje storitve v nasprotju s predpisom iz 14. člena tega zakona in
- na zahtevo izdajatelja licenc.

(2) Minister prekliče javno pooblastilo, če ugotovi, da je kršitev iz prejšnjega odstavka take narave ali tako huda, da ni mogoče pričakovati, da bo izdajatelj licenc v prihodnje zakonito in pravilno izvajal javno pooblastilo.

(3) Pritožba proti odločbi o preklicu javnega pooblastila ne zadrži izvršitve.

(4) Ministrstvo objavi preklic javnega pooblastila v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Z dnem prenehanja javnega pooblastila prevzame upravne naloge izdajatelja licenc druga oseba, ki je pridobila pooblastilo, če take osebe ni, pa ministrstvo.

(6) Dotedanji izdajatelj licenc mora novemu izdajatelju licenc ali ministrstvu z dnem prenehanja javnega pooblastila brezplačno prenesti vso dokumentacijo in evidence v elektronski obliki in na papirju, ki jih ima in vodi v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila. Če dotedanji izdajatelj licenc ne ravna v skladu s to določbo, lahko ministrstvo z odločbo odvzame navedeno dokumentacijo in evidence. Ta določba se uporablja tudi ob prenehanju javnega pooblastila zaradi poteka časa.

(7) O pritožbi zoper odločbo o preklicu iz četrtega odstavka tega člena ter o pritožbi zoper sklep iz drugega odstavka 11. člena odloča Vlada Republike Slovenije.

## **15. člen (evidence in registri)**

Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in register:

- evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov;
- evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
- evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
- evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco subvencije prevoza;
- nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, katerim je izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu s 16. členom Uredbe 1071/2009/ES in opravlja vnose določene v Uredbah 1072/2009/ES in 1073/2009/ES;
- register voznih redov v notranjem linijskem prometu;
- register posebnih linijskih prevozov;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic.

## **16. člen (podatki v evidencah)**

(1) V evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov se vodijo naslednji podatki:

- številka, veljavnost in status izdane licence, licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti ter njihovih izvodov;
- za katero vrsto prevozov je bila licenca, licenca Skupnosti in dovoljenje Skupnosti izdana;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze in je za to ustrezno usposobljena oziroma ima pridobljeno ustrezno kvalifikacijo, podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil upravljavec prevozov, in datum izdaje potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- podatki o kaznovanosti imetnika licence za kazniva dejanja in prekrške, ki so podlaga za odvzem licence;
- podatki o kapitalu, rezervah in drugih finančnih sredstvih, ki jih ima na razpolago prevoznik in s katerimi dokazuje ustrezno finančno sposobnost v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- številka, kraj in datum izdaje ter veljavnost vozniškega dovoljenja;
- kategorije vozila, za katero velja vozniško dovoljenje, morebitne opombe, uradni zaznamki in izrečeni ukrepi;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- številka, datum izdaje in izdajatelj potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- številka, datum izdaje in veljavnost izkaznice o usposobljenosti voznika.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- registrska označba, vrsta, znamka in tip vozila ter številka šasije;
- leto izdelave, moč motorja v KW, delovna prostornina motorja;
- masa vozila, največja dovoljena masa, za vozila za prevoz potnikov število sedežev in stojišč;
- datum, kraj in registrska označba prve registracije;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma osebno ime in stalno prebivališče oziroma sedež lastnika vozila;
- ekološka kakovost vozil (euro 1, 2 ...);
- številka in veljavnost prometnega dovoljenja.

(4) V evidenci izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- številka, veljavnost in status izdanega potrdila;
- registrska označba, vrsta, znamka, tip in številka šasije vozila, za katero je izdano potrdilo.

(5) V evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- znamka, tip, registrska označba, številka šasije in ekološka kakovost vozil, s katerimi opravlja prevoze blaga;
- osebna imena in EMŠO voznikov, ki delajo pri prevozniku;
- podatki o številu dovolilnic, ki jih prevoznik želi prejeti oziroma o njegovih vlogah za dodelitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po zeleni količini;
- podatki o dovolilnicah, ki jih je prevoznik prejel, pravilno ali nepravilno uporabil, in o neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski označbi vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena.

(6) V evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- vrsta razmerja in akta, na podlagi katerega voznik dela pri prevozniku.

(7) V registru voznih redov v notranjem linijskem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki iz voznih redov, ki jih izvaja posamezni prevoznik.

(8) V registru posebnih linijskih prevozov potnikov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji, voznem redu, daljinarju in itinerarju linij;
- podatki o številu in vrsti potnikov;
- podatki o izvajanju, financiranju in trajanju sklenjene pogodbe;
- podatki o podizvajalcih;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in voznem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(10) V evidenci izdanih dovolilnic ali dovoljenj za opravljanje občasnih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, ki mu je bila izdana dovolilnica oziroma dovoljenje, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče,
- številka dovolilnice oziroma dovoljenja in datum izdaje.

(11) Osební podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo in vodijo zaradi nadzora nad izvajanjem tega zakona in zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.

(12) V evidenci subvencije prevoza se za namen uveljavljanja pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

- ime in priimek, stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO;
- status upravičenca v obdobju koriščenja subvencije prevoza;
- bivališče med izobraževanjem (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in podatki o bivanju v dijaškem oziroma študentskem domu;
- ime in priimek, naslov (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO zakonitega zastopnika;
- ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda;
- ime, evidenčna številka in naslov lokacije izvajanja vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa;
- podatki o praktičnem izobraževanju: naziv in naslov organizacije, kjer se izvaja praktično izobraževanje, obdobje in število dni opravljanja praktičnega izobraževanja v tednu;
- vrsta subvencionirane vozovnice (mesečna vozovnica, vozovnica za deset voženj na mesec);
- razdalja od kraja bivanja do kraja izobraževanja;
- seznam relacij od kraja bivanja do kraja izobraževanja (izvajalec prevoza, ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo);
- seznam izdanih vozovnic (izvajalec prevoza (naziv izvajalca, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izvajalca), relacija (vstopna in izstopna postaja, smer potovanja), vrsta vozovnice, številka izdane vozovnice, datum izdaje vozovnice, obdobje veljavnosti vozovnice, polna cena vozovnice, cena vozovnice, ki jo plača upravičenec, višina subvencije, do katere je upravičen izvajalec).

## **17. člen** **(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)**

(1) Evidence in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, organ JPP, Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: finančna uprava), ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, izdajatelj licenc, organi, pristojni za inšpekcijski nadzor nad cestnim prometom, in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu in izdajatelju licenc ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidence in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet, za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže Evidence subvencij prevoza s Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja ter Evidenčnim in informacijskim sistemom visokega

šolstva v Republiki Sloveniji, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za izobraževanje, tako, da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,
- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- ime, naslov in matična številka vzgojno-izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,
- ime, naslov in evidenčna številka vzgojno-izobraževalnega ali študijskega programa;
- podatek o tem, ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu, ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov;
- podatek o starosti upravičenca ob prvem vpisu v javno veljavni izobraževalni ali študijski program.

(4) Ministrstvo, pristojno za izobraževanje, na podlagi podatkov, ki jih vodi v Centralni evidenci udeležencev vzgoje in izobraževanja ter Evidenčnem in informacijskem sistemu visokega šolstva v Republiki Sloveniji, posreduje ministrstvu, pristojnemu za promet, podatke o statusu vlagatelja v obdobju koriščenja prevoza.

(5) Izvajalec sprejme vlogo in jo vnese v evidenco ministrstva. Vlagatelja se ob vložitvi vloge seznanjajo, da bodo za potrebe pridobitve pravice do subvencioniranega prevoza obdelovani podatki iz prejšnjega člena. Na podlagi odločitve ministrstva o upravičenosti vlagatelja do subvencije za prevoz, izda izvajalec elektronsko vozovnico. Izvajalec pridobi iz evidence subvencij prevoza za izdajo vozovnice in izvajanje nadzora nad uporabo subvencioniranih vozovnic, na podlagi podatka o imenu, priimku in naslovu upravičenca do subvencije, podatke o:

- številki odločbe o upravičenosti do subvencije;
- višini subvencije;
- obdobju upravičenosti do subvencije.

(6) Podatki v evidencah iz prejšnjega člena se hranijo:

- v evidenci iz prve alineje 15. člena tega zakona deset let po roku, do katerega velja licenca Skupnosti ali izvod licence;
- v evidenci iz druge in tretje alineje 15. člena tega zakona šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
- v evidenci iz četrte alineje 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
- v evidenci iz pete alineje 15. člena tega zakona za zadnjih pet let;
- v evidenci iz šeste in sedme alineje 15. člena tega zakona dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
- v evidenci iz osme alineje 15. člena tega zakona za zadnji dve leti;
- v evidenci iz devete alineje 15. člena tega zakona pet let po vpisu v evidenco, potem se anonimizirajo;
- v evidenci iz enajste, dvanajste in trinajste alineje 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov.

(7) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(8) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(9) Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.

### **31. člen** **(začasni odvzem licence ali izvodov licence)**

(1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije ali finančne uprave ugotovi, da je prevoznik v zadnjih dveh letih ponavljajoče več kot dvakrat kršil predpise iz drugega odstavka 21. člena tega zakona, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvodov licenc začasno odvzame licenco oziroma začasno odvzame posamezen izvod licence. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je bil prevoznik pravnomočno kaznovan.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka morajo nadzorni organi predložiti izdajatelju licence in navesti firmo ali osebno ime, sedež ali stalno prebivališče prevoznika, osebno ime, rojstne podatke in prebivališče voznika, znamko in registrsko označbo vozila, podatke o kršitvi ter opis kršitve. Izdajatelj licence za vsakega prevoznika vodi seznam storjenih kršitev, če pa za prevoznika ugotovi, da gre pri njem za ponavljajoče kršitve iz prejšnjega odstavka, mora začeti postopek v skladu s tem členom.

(3) Izdajatelj presoja resnost kršitve iz prvega odstavka tega člena glede na število storjenih kršitev v zadnjih dveh letih. Če je prevoznik storil tri kršitve, lahko izdajatelj izreče prevozniku samo začasni odvzem posameznih izvodov licence, pri čemer število odvzetih izvodov ne sme preseči 50 odstotkov vseh izdanih izvodov. Če ima prevoznik izdan samo en izvod licence, se mu lahko izreče začasni odvzem posameznega izvoda licence ne glede na prej navedene odstotke. Če je prevoznik storil štiri kršitve ali več, mu izdajatelj izreče začasni odvzem licence.

(4) Začasni odvzem licence ali začasni odvzem posameznih izvodov licence se lahko izreče v trajanju od enega do dvanajst mesecev. Pri določitvi trajanja ukrepa mora izdajatelj upoštevati tudi število predhodno izrečenih ukrepov v skladu s tem členom. Če se prevozniku izreče ukrep prvič, lahko ta ukrep traja največ tri mesece, drugič največ šest mesecev, tretjič in več pa do dvanajst mesecev.

(5) V odločbi o začasnem odvzemu licence ali začasnem odvzemu posameznih izvodov licence izdajatelj hkrati naloži domačemu prevozniku, da mu v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe izroči licenco oziroma izvode licence za čas trajanja ukrepa. O ukrepu iz prvega odstavka tega člena izdajatelj takoj obvesti inšpektorat, pristojen za področje prometa in ministrstvo.

(6) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema posameznih izvodov licenc, teh ne izroči v predpisanem roku izdajatelju, se mu izreče začasni odvzem licence.

(7) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasnega odvzema licence, te izdajatelju ne izroči v predpisanem roku, se mu licenca trajno odvzame po postopku, določenem v 32. členu tega zakona.

(8) Zoper odločbo iz tega člena je v 15 dneh dovoljena pritožba na ministrstvo.

### **35. člen** **(strokovna usposobljenost voznikov)**

Vozniki, ki so državljani držav članic Skupnosti, in vozniki, ki so državljani tretjih držav in so zaposleni pri podjetju s sedežem v državi članici ali zanj delajo (v besedilu 35. do 43. člena in 139. člena tega zakona: vozniki) in ki opravljajo cestne prevoze v Republiki Sloveniji po javnih cestah in pri tem uporabljajo:

- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorij C1, C1 + E, C ali C + E, kakor določa Direktiva Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o vozniških dovoljenjih (UL L št. 237, z dne 24. 8. 1991, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 91/439/EGS), ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno;

- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorij D1, D1 + E, D ali D + E, kakor določa Direktiva Sveta 91/439/EGS, ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno;

morajo pridobiti temeljne kvalifikacije in se redno usposablјati v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

### **36. člen** **(izjeme)**

Obveznosti iz prejšnjega člena so oproščeni vozniki:

- vozil, pri katerih največja dovoljena hitrost ne presega 45 km/h;
- vozil, ki jih uporabljajo slovenska vojska, policija, civilna zaščita ali gasilci;
- vozil, na katerih se opravljajo preizkusne (testne) vožnje za tehnične izboljšave, popravila ali vzdrževanje novih ali obnovljenih vozil, ki še niso bila dana v uporabo;
- vozil, ki se uporabljajo v nujnih primerih ali so namenjena za reševalne akcije, in vozil za prevoz poškodovanih in pokvarjenih vozil;
- vozil, ki se uporabljajo za učne ure vožnje za osebe, ki želijo pridobiti vozniško dovoljenje ali spričevalo o pridobitvi kvalifikacij in rednem usposabljanju;
- vozil, ki prevažajo material in opremo, ki ju voznik uporablja pri svojem delu, če vožnja tega vozila ni voznikova glavna dejavnost;
- vozil, ki se uporabljajo za lastne in osebne potrebe;
- vozil, ki so v okviru izvajanja servisa ali popravila v mehanični delavnici na poskusni vožnji.

### **37. člen** **(temeljne kvalifikacije)**

(1) Za pridobitev temeljnih kvalifikacij ni potrebna predhodna pridobitev vozniškega dovoljenja.

(2) Kandidat pridobi temeljne kvalifikacije na naslednje načine:

- s preizkusom znanja,
- s pospešenim pridobivanjem temeljnih kvalifikacij.

(3) Način pridobitve temeljne kvalifikacije, ki vključuje samo preizkus znanja, obsega samo praktični in teoretični preizkus. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom iz točke a) sedmega odstavka tega člena.

(4) Način pospešenega pridobivanja temeljnih kvalifikacij vključuje obvezno obiskovanje tečaja, ki se konča s preizkusom znanja. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom iz točke b) sedmega odstavka tega člena.

(5) Vozniki, ki so pridobili spričevalo o strokovni usposobljenosti, kakor je določeno v 23. členu tega zakona, so oproščeni preizkusov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v zvezi z vsebinami iz teh preizkusov, ki jih določa prvi odstavek 23. člena.

(6) Temeljne kvalifikacije se pridobijo v sistemu pridobitve temeljne kvalifikacije v skladu s tem zakonom ali v okviru srednjega poklicnega izobraževanja za voznike. Program srednjega poklicnega izobraževanja za voznike mora obsegati vsebino znanj, določenih s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona, katalog znanj ali program izobraževanja oziroma usposabljanja pa mora pred začetkom njegovega izvajanja odobriti minister. Po uspešno končanem poklicnem izobraževanju za voznike se pridobljene temeljne kvalifikacije potrdijo z ustreznim spričevalom iz sedmega odstavka tega člena. To spričevalo se izroči udeležencu poleg listin, ki jih predvideva program poklicne šole ali drugega izobraževanja oziroma usposabljanja.

(7) Spričevala, ki potrjujejo temeljne kvalifikacije, so:

- a) spričevalo, podeljeno na podlagi preizkusa ali
- b) spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije.

### **38. člen (pravica vožnje)**

(1) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz blaga, smejo voziti:

1. od 18. leta:
  - vozilo vozniških kategorij C in C + E, če imajo spričevalo iz točke a) sedmega odstavka prejšnjega člena;
  - vozilo vozniških kategorij C1 in C1 + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena;
2. od 21. leta vozilo vozniških kategorij C in C + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena.

(2) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz potnikov, smejo voziti:

3. od 21. leta:
  - vozilo vozniških kategorij D in D + E za prevoz potnikov na linijskih prevozi, ki niso daljši od 50 kilometrov, in vozilo vozniških kategorij D1 in D1 + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena;
  - vozilo vozniških kategorij D in D + E, če imajo spričevalo iz točke a) sedmega odstavka prejšnjega člena;
4. od 23. leta vozilo vozniških kategorij D in D + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena.

(3) Vozniki iz prvega odstavka tega člena, ki prevažajo blago in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz prvega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz prvega odstavka tega člena.

(4) Vozniki iz drugega odstavka tega člena, ki prevažajo potnike in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz drugega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz drugega odstavka tega člena.



(5) Od voznikov, ki prevažajo blago in razširijo ali spremenijo svoje dejavnosti tako, da prevažajo potnike, ali obratno, ter imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena, se ne zahteva, da ponavljajo skupni del temeljnih kvalifikacij, ampak le dele, ki so specifični za nove kvalifikacije.

(6) Domači prevoznik ali prevoznik Skupnosti ne sme dati v upravljanje svojega vozila iz 35. člena tega zakona, če voznik ni upravičen voziti takega vozila skladno s prvim in drugim odstavkom tega člena.

### **39. člen (redno usposabljanje)**

(1) Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona omogoča, da posodobijo zanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu in racionalni porabi goriva ter da širijo in osvežujejo znanja, ki so potrebna za pridobitev temeljnih kvalifikacij.

(2) Vozniku, ki opravi redno usposabljanje, se izda spričevalo, ki potrjuje tako usposabljanje.

(3) Prvi tečaj rednega usposabljanja opravijo vozniki, ki so imetniki spričeval iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona, v petih letih od izdaje navedenega spričevala.

(4) Voznik, ki je opravil prvi tečaj rednega usposabljanja, opravlja redno usposabljanje vsakih pet let pred iztekom veljavnosti spričevala, ki potrjuje redno usposabljanje.

(5) Imetniki spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona ali imetniki spričevala iz drugega odstavka tega člena, ki ne opravljajo več poklica in se niso redno usposabljali, opravijo redno usposabljanje, preden spet začnejo opravljati poklic.

(6) Vozniki, ki opravljajo cestni prevoz blaga ali potnikov in so opravili tečaje rednega usposabljanja za eno od vozniških kategorij iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, so oproščeni obveznosti rednega usposabljanja za preostale kategorije, določene v navedenih odstavkih.

### **40. člen (pristojnost)**

(1) V Republiki Sloveniji pridobijo temeljne kvalifikacije vozniki, ki so državljani ene od držav članic Skupnosti in imajo v Republiki Sloveniji običajno prebivališče.

(2) V Republiki Sloveniji pridobijo temeljne kvalifikacije tudi vozniki, ki so državljani tretjih držav, če so zaposleni pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji ali pa zanj delajo. To velja tudi za voznike državljanov tretjih držav, ki se želijo zaposliti pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji in temeljne kvalifikacije potrebujejo za pridobitev delovnega dovoljenja.

(3) Vozniki opravijo redno usposabljanje v Republiki Sloveniji, če imajo v njej stalno prebivališče ali v njej delajo.

### **42. člen (vpis vozniške kvalifikacije)**

(1) Kot dokaz o pridobljeni vozniški kvalifikaciji upravni organ, pristojen za izdajo vozniških dovoljenj, na podlagi spričevala o pridobljeni temeljni kvalifikaciji, vpiše v vozniško dovoljenje ali v izkaznico o vozniških kvalifikacijah kodo Skupnosti, v skladu z Direktivo 2003/59/ES.

(2) Vozniška kvalifikacija se vpiše v vozniško dovoljenje, če je bilo to izdano v Republiki Sloveniji. Če voznik želi se mu izda izkaznica o vozniških kvalifikacijah. Vpis kode v vozniško dovoljenje ali izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah opravi upravni organ pristojen za izdajo vozniških dovoljenj (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj).

(3) Označba kode Skupnosti na izkaznici o vozniških kvalifikacijah ali na vozniškem dovoljenju, ki ju je izdal pristojni organ druge države članice Skupnosti v skladu z Direktivo 2003/59/ES, izkazuje pridobljene vozniške kvalifikacije.

(4) Spričevala in drugi dokumenti organov in organizacij iz države, ki ni članica Skupnosti, se priznajo kot dokaz pridobljenih vozniških kvalifikacij, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.

(5) Voznikom, ki pridobijo temeljno kvalifikacijo za prevoz oseb in prevoz blaga in imajo različno veljavnost vozniške kvalifikacije oziroma kode Skupnosti za te vrste prevozov, se ob zaključenem rednem usposabljanju veljavnost kode oziroma kvalifikacije za obe vrsti prevozov izenači tako, da se veljavnost manj časa veljavne kvalifikacije oziroma kode izenači z veljavnostjo kode oziroma kategorije, ki velja dalj časa.

(6) Državljanji tretjih držav, ki se želijo zaposliti pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji, lahko vložijo vlogo za izdajo vozniške izkaznice po pridobitvi delovnega dovoljenja.

#### **42.a člen**

##### **(vloga za izdajo izkaznice o vozniških kvalifikacijah)**

(1) Vloga za izdajo izkaznice se vloži pri izdajatelju na obrazcu, ki ga določi minister. Obrazec mora biti dosegljiv na spletnih straneh ministrstva in pri izdajatelju.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime,
- EMŠO in rojstni datum ter spol,
- kraj rojstva,
- državo rojstva,
- državljanstvo,
- naslov stalnega prebivališča,
- naslov začasnega prebivališča, če ta ni enak stalnemu prebivališču, oziroma naslov, na katerega se pošlje izkaznica,
- številko vozniškega dovoljenja,
- datum izdaje vozniškega dovoljenja,
- državo izdajateljico vozniškega dovoljenja,
- naziv organa, ki je izdal vozniško dovoljenje,
- datum in kraj vložitve vloge,
- osebno ime, EMŠO ter stalno prebivališče pooblaščenca za vročanje,
- naslov podjetja pooblaščenca,
- vrsto osebnega dokumenta pooblaščenca,
- obseg pooblastila pooblaščenca,
- podpis voznika/voznice,
- kategorijo, za katero naj se izda izkaznica, z datumom veljavnosti.

- (3) Vlogi za izdajo izkaznice je treba priložiti:
- spričevalo o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah ali spričevalo o rednem usposabljanju,
  - tuje vozniško dovoljenje in potni list na vpogled,
  - fotografijo predpisane velikosti; fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Izdajatelj na vlogo stranke lahko uporabi tudi njeno fotografijo, ki jo v skladu z zakonom, ki ureja osebno izkaznico, hrani v elektronskem odložišču.

(4) Podatke o dejstvih iz tega člena, o katerih vodi uradno evidenco organ ali nosilec javnega pooblastila, si izdajatelj preskrbi po uradni dolžnosti. Drugi organi in nosilci javnih pooblastil so izdajatelju izkaznic te podatke dolžni zagotoviti in v sodelovanju z njim zagotoviti najenostavnejši način izmenjave oziroma vpogleda v te evidence in podatke. Če gre za pridobitev osebnih podatkov, mora izdajatelj izkaznic stranki navesti, katere osebne podatke bo pridobil iz določenih uradnih evidenc.

(5) Tuji državljani, ki nimajo določene EMŠO v Republiki Sloveniji, morajo pri pristojnem organu pred podajo vloge zaprositi za njeno izdajo.

(6) Vloga za izdajo izkaznice s priloženo dokumentacijo se hrani 10 let od dneva vložitve pri izdajatelju izkaznic.

#### **42.b člen (obrazec izkaznice)**

- (1) Izkaznica mora vsebovati naslednje podatke:
- osebno ime imetnika izkaznice,
  - datum in kraj rojstva imetnika izkaznice,
  - datum izdaje izkaznice,
  - datum izteka veljavnosti izkaznice,
  - naziv izdajatelja izkaznice,
  - številko vozniškega dovoljenja,
  - fotografijo imetnika izkaznice,
  - serijsko številko vozniškega dovoljenja,
  - podpis voznika,
  - stalno prebivališče (neobvezno),
  - (pod)kategorijo vozil, za katere voznik izpolnjuje zahteve glede temeljnih kvalifikacij oziroma rednega usposabljanja,
  - ustrezno kodo Skupnosti in
  - prostor, predviden za morebiten vpis nujnih administrativnih podatkov v zvezi z varnostjo v cestnem prometu (neobvezno).

(2) Obrazci izkaznic se tiskajo v slovenščini.

#### **42.e člen (elektronska evidenca izkaznic)**

- (1) Evidenca izdanih izkaznic vsebuje naslednje podatke:
- podatke iz drugega odstavka 42.a člena tega zakona,
  - organ, ki je izdal izkaznico,
  - datum izdaje izkaznice in datum veljavnosti izkaznice,
  - serijsko številko izdane izkaznice in registrsko številko voznika,

- kategorijo vozil in podkategorije vozil, za katere velja vozniška kvalifikacija, in datum veljavnosti vozniške kvalifikacije za posamezno kategorijo,
- datum vročitve izkaznice vozniku/voznici,
- revizijsko sled dostopov, popravkov in sprememb vseh uporabnikov evidence,
- podatke o zamenjavi izkaznice zaradi pogrešitve, izgube, tatvine in obrabljenosti.

(2) Evidenco izkaznic vodi ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravne enote pa vnašajo podatke. Evidenca se lahko poveže z evidenco izdanih vozniških dovoljenj. Podatki iz evidence se vodijo pet let po prenehanju veljavnosti izkaznice.

(3) Podatke iz evidence o izdanih osebnih izkaznicah lahko uporabljajo delavci izdajatelja za opravljanje nalog s svojega delovnega področja, uporabljajo pa jih lahko tudi policisti, pooblaščenec uradne osebe finančne uprave, prometni inšpektorji ter delavci ministrstva, pristojnega za promet, če gre za izvrševanje z zakonom določenih nalog.

(4) Minister podrobneje predpiše način, postopek in čas vodenja evidence izkaznic.

#### **46. člen (vozovnice)**

(1) Potniki, ki uporabljajo linijski prevoz, razen posebnega linijskega prevoza, morajo imeti ves čas prevoza vozovnico.

(2) Potnik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja vozovnico predložiti v pregled.

#### **50. člen (gospodarska javna služba)**

(1) Država zagotavlja javni linijski prevoz potnikov, razen javnega linijskega prevoza v mestnem prometu in posebnega linijskega prevoza, kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa podeli koncesije najugodnejšim ponudnikom prevozov. Za posamezne linije ali več linij se lahko v skladu z Uredbo 1370/2007/ES koncesija podeli neposredno s sklenitvijo pogodbe na podlagi izvedenega postopka za izbiro najugodnejšega ponudnika.

(2) Vlada Republike Slovenije določi s koncesijskim aktom koncesijske linije, vrsto, obseg in način usklajevanja voznih redov znotraj koledarskega leta, daljinar, način opravljanja, način financiranja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene, kakovost prevoznih storitev, pogoje za izvajanje in financiranje integriranih linij ter druge sestavine koncesijskega akta v skladu s tem zakonom.

(3) Organ JPP pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih (vozne rede), med koledarskim letom pa jih največ štirikrat na leto s spremembami voznega reda tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozih.

(4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov, se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije.

(6) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa ali v primeru odvzema koncesije, se ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena izjemoma začasno podeli koncesija za opravljanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov brez javnega razpisa, vendar največ za dve leti. V tem času se mora izvesti javni razpis za podelitev koncesije.

(7) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa, se sklene nova pogodba s prevoznikom, ki je do tedaj izvajal gospodarsko javno službo. Če ta prevoznik ne sklene nove pogodbe, se lahko koncesija podeli drugemu prevozniku, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V primeru, da se koncesija pred potekom koncesijske pogodbe odvzame, se sklene pogodba z drugim prevoznikom, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V navedenih primerih se pogodba sklene za izvajanje storitev pod enakimi pogoji, kot so bili določeni v prejšnji koncesijski pogodbi.

(8) Če v primerih iz prejšnjega odstavka ne pride do sklenitve nove koncesijske pogodbe, se z odločbo naloži prevozniku, ki je do tedaj izvajal prevoze na podlagi koncesijske pogodbe, da te prevoze izvaja še naprej pod istimi pogoji. Ukrep se sme naložiti le za nujno potrebni čas do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ za dve leti.

#### **51. člen (zagotavljanje podatkov)**

(1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov, morajo organu JPP predložiti podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevoženi kilometer na tej liniji in druge podatke, ki jih določi minister, potrebne za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve finančnih nadomestil za opravljanje gospodarske javne službe. V ta namen organ JPP zagotovi in vzpostavi centralno informatizirano bazo navedenih podatkov.

(2) Podatke je treba poslati v obliki, na način in v rokih, ki jih predpiše minister.

(3) Organ JPP je dolžan zagotavljati, da so registrirani vozni redi, daljinar in avtobusne postaje javno objavljeni.

#### **52. člen (financiranje gospodarskih javnih služb)**

(1) Gospodarska javna služba za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov iz 50. člena tega zakona se financira iz cene storitev, proračuna Republike Slovenije in drugih virov. Višina sredstev za izvajanje gospodarske javne službe se za vsako leto določi s proračunom Republike Slovenije.

(2) S podeljevanjem koncesij, financiranjem in izvajanjem gospodarske javne službe se zagotavljajo predvsem prevozi, katerih namen je preusmeritev potnikov z osebnih prevozov na javna prevozna sredstva, uporaba kombiniranih oblik prevoza in usklajenost vozniških redov vseh izvajalcev javnega potniškega prometa. Pri tem se namenja posebna pozornost kategorijam potnikov v dnevni migraciji, in sicer dijakom, študentom, delavcem in potnikom iz demografsko ogroženih območij.

(3) Če se opravljanje prevozov potnikov na določeni liniji v pogojih gospodarske javne službe uvede na predlog samoupravne lokalne skupnosti in je izvajanje linije pretežno

v interesu te samoupravne lokalne skupnosti, jo je samoupravna lokalna skupnost dolžna sofinancirati.

### **53. člen (mestni linijski prevoz potnikov)**

(1) Organizacijo in način izvajanja mestnega linijskega prevoza potnikov lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.

(2) Mestni linijski prevoz potnikov se opravlja znotraj naselja občine oziroma meja občine, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji oziroma občinami, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto in če občina za to pridobi dovoljenje organa JPP.

(3) Pri izdaji dovoljenja mora ministrstvo upoštevati naslednji merili:

- časovno in krajevno dostopnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov;
- vpliv na gospodarnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja medkrajevni linijski prevoz potnikov na tem območju.

(4) Pri urejanju mestnih linijskih prevozov potnikov in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja;
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza potnikov;
- povezanost mestnega linijskega prevoza potnikov z drugimi vrstami prometa;
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega linijskega prevoza potnikov.

(5) Sredstva za opravljanje mestnega linijskega prevoza potnikov se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.

(6) Mestni linijski prevoz potnikov v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

(7) Izvajalec mestnega linijskega prevoza potnikov lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi na podlagi organiziranja prevozov na klic ali na podlagi pogodbenega razmerja z avtotaksi prevozniki.

### **74. člen (občasni prevoz potnikov)**

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu v Republiko Slovenijo ali iz Republike Slovenije se opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014. Prevozi z območja Republike Slovenije v države podpisnice sporazuma Interbus in obratno se opravljajo v skladu z določbami tega sporazuma, prevozi z območja Republike Slovenije v države, ki niso podpisnice sporazuma Interbus, pa se opravljajo v skladu z drugimi mednarodnimi sporazumi in tem zakonom.

(2) Če domači prevoznik opravlja občasne prevoze na območju Skupnosti v obliki kabotaže, mora za te prevoze voditi potniško spremnico iz 1. in 4. člena Uredbe Komisije (EU) št. 361/2014 v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozih in ga predložiti ministrstvu na njegovo zahtevo.

(3) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:

5. krožni vožnji "zaprtih vrat"; to so prevozi, pri katerih se na celotnem potovanju z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov, ki se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
6. prevozi, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
7. prevozi, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu, ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
  - potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Republiko Slovenijo. Potniki so prepeljani nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež;
  - potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozemlje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež;
  - potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti enovito skupino, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež;
8. tranzitnih prevozih čez ozemlje Republike Slovenije, ki so povezani z občasnimi prevozom;
9. prevozi praznih avtobusov, ki se uporabljajo izključno za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(4) Dovolilnica je v primeru iz prejšnjega odstavka potrebna za:

10. prevoz, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slovenijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,
11. druge občasne prevoze potnikov.

(5) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu iz tretjega odstavka tega člena, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli organ JPP.

## **76. člen** **(potniška spremnica)**

(1) Za opravljanje občnih prevozov in posebnih linijskih prevozov v obliki kabotaže morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico Skupnosti v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014.

(2) Pri opravljanju občnih prevozov zunaj območja Skupnosti morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico v skladu s sporazumom Interbus in predpisi, izdanimi za njegovo izvajanje.

(3) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz tega člena, mora pred vsako vožnjo pravilno izpolniti potniško spremnico. Šteje se, da je spremnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike, določene s predpisi iz prvega in drugega odstavka tega člena. Izpolnjena potniška spremnica za prevoz, ki se izvaja, mora biti ves čas opravljanja prevoza v vozilu.

(4) Potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja organ JPP.

## **77. člen (preklic dovoljenja)**

(1) Organ JPP lahko prekliče veljavnost dovoljenja za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, če prevoznik prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in določbami mednarodnih pogodb.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, se prekliče tudi v primeru, če pristojni organ države, v kateri je prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko zaradi kršitev iz prvega in drugega odstavka tega člena začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, ob ponovni kršitvi pa trajno.

## **79. člen (prenehanje veljavnosti dovoljenja za linijski prevoz potnikov)**

Dovoljenje za linijski prevoz med Republiko Slovenijo in državo, ki ni članica Skupnosti, preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano, ali tri mesece po tem, ko dobi organ JPP od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja mora en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

## **114.b člen (upravičenec do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice)**

(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ima bivališče najmanj dva km oddaljeno od kraja izobraževanja in se izobražuje po javno veljavnih izobraževalnih ali študijskih programih, s statusom:

- dijaka do 27. leta starosti, ki se je pred dopolnjenim 22. letom starosti prvič vpisal v program nižjega poklicnega izobraževanja, srednjega poklicnega izobraževanja, srednjega tehniškega ali drugega strokovnega ter splošnega izobraževanja;
- udeleženca izobraževanja odraslih, ki se izobražuje po programih poklicnega, srednjega in višjega strokovnega izobraževanja, do dopolnjenega 26. leta starosti, če se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela;
- študenta do dopolnjenega 32. leta starosti, ki se je pred dopolnjenim 27. letom starosti prvič vpisal v program višješolskega ali visokošolskega izobraževanja prve ali druge stopnje,

in v Republiki Sloveniji ali tujini ni:

- v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti;
- vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu;
- poslovodna oseba gospodarske družbe ali direktor zasebnega zavoda.

(2) Pogoj oddaljenosti dveh km od bivališča do kraja izobraževanja je določen z razdaljo med krajem bivanja in krajem izobraževanja. Razdalja med krajem bivanja in krajem izobraževanja pomeni najkrajšo razdaljo od naslova nepremičnine, v kateri upravičenec biva, do naslova nepremičnine, v kateri se upravičenec izobražuje.



(3) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem dnevno potujejo od kraja stalnega ali začasnega prebivališča oziroma naslova bivanja med izobraževanjem do kraja izobraževanja in nazaj.

(4) Med krajem stalnega ali začasnega prebivališča do naslova bivanja med izobraževanjem pripada upravičencu izključno vozovnica za deset voženj na mesec.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka ima upravičenec iz tretjega odstavka tega člena pravico do nakupa subvencionirane vozovnice za deset voženj na mesec, kadar za navedeno relacijo ne potrebuje mesečne vozovnice.

(6) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče šolsko oziroma študijsko leto. Za zlorabo pravice do subvencioniranega prevoza se štejejo:

- nakup dveh ali več vozovnic za isto relacijo oziroma za del relacije;
- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti;
- ponarejanje vozovnice;
- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki;
- navajanje neresničnih podatkov.

(7) Upravičenec oziroma njegov zakoniti zastopnik mora v primeru kršitve iz prejšnjega odstavka na podlagi odločbe ministrstva vrniti neupravičeno obogatitev v višini zneska subvencije na mesečni ravni, za vsak posamezni mesec kršitve.

(8) Postopek in način vračila subvencije iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister, pristojen za promet.

#### **114.c člen** **(predmet subvencioniranega prevoza)**

(1) Upravičenec ima pravico do nakupa subvencionirane vozovnice v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu in železniškem prevozu, razen v mestnem linijskem prevozu potnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima upravičenec pravico do nakupa subvencionirane vozovnice tudi za mestni linijski prevoz potnikov tako, kot je to določeno s pogodbo med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in ministrstvom, pristojnim za promet.

(3) Na izračun subvencije vpliva dolžina relacije, na kateri upravičenec potuje. Za določanje višine subvencije se za dolžino relacije od kraja bivanja do kraja izobraževanja, upošteva razdalja med vstopnim postajališčem, ki je najbližje stalnemu oziroma začasnemu prebivališču upravičenca in izstopnim postajališčem, ki je najbližje izobraževalni ustanovi upravičenca.

(4) Dolžina relacije iz prejšnjega odstavka se razbere iz daljinarja, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za promet.

#### 117. člen

(nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo inšpektorat, pristojen za področje prometa, tržni inšpektorat, carinski organi in policija, in sicer:

- inšpektorat, pristojen za področje prometa, izvaja nadzor nad izvajanjem vseh določb tega zakona in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;

- carinski organi so pooblaščen, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije preverjajo, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Carinski organi opravljajo tudi nadzor nad izvajanjem določb enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;

- policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco Skupnosti, dovolilnice in dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumenti, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu;

- tržni inšpektorat in finančna uprava izvajata nadzor nad izvrševanjem določb 57. člena tega zakona, ki določa uporabo taksimetra. Tržni inšpektorat nadzira, ali je v vozilu vgrajen taksimeter pregledan v skladu s predpisi, ki urejajo meroslovje. Finančna uprava nadzira, ali se vgrajeni taksimeter uporablja v skladu z določbami 57. člena tega zakona, razen v delu, za katerega je pristojen tržni inšpektorat;

- občinski oziroma medobčinski inšpektorat izvaja nadzor nad izvrševanjem določbe drugega odstavka 57.b člena tega zakona.

(2) Carinski organi in policija so v okviru pristojnosti iz prvega odstavka tega člena pooblaščen, da začasno odvzamejo dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomijo o njihovi originalnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa, ali pristojnemu organu za izvedbo nadaljnjega postopka.

(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah e) in f) 2. točke 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

### **132. člen (prekršek)**

Z globo 40 eurov se kaznuje potnik, če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice (46. člen).